

వైద్యపత్రిక

సంపాదకుడు :

(48)

జి. వి. నరసింహాచార్యులు

సంపుటి 1] 1—6—48. [ముఖ్య 3

అంగ్లాయుర్వేద, సామూహ్య జీవరసాయన,
ప్రకృతి వైద్య విధాన తారతమ్య,
విపులీకృత విశేషార్థ వ్యాఖ్యాన
సహిత వైద్య సదిత మాస పత్రిక.

విషయము 0—5—0

45R

విషయ సూచిక.

సంపాదకీయము - క్రిమిసిద్ధాంతము.

పశుశాస్త్రము.

స్వస్థవృత్తము ఆరోగ్యవిధులు (ఆహారము.)

శారీర శాస్త్రము (సచిత్రము)

మీమాంస - (బలావత్తుషయము, సచిత్రము)

రోగ నిదానము (నాడి-మీమాంస)

శిశువ్యాధులు, చికిత్సలు.

స్త్రీ వ్యాధులు - చికిత్సలు. (ప్రదరరోగము లేక కుసుమవ్యాధి.)

దీర్ఘ వ్యాధులు - చికిత్సలు. (క్షయ లేక రాజయక్షు.)

ప్రథమ చికిత్స. (First aid.)

అగదతంత్రము. (విషయతత్వము.)

సారూప్య, జీవరసాయన నాపథశాస్త్రము. (హోమియోపతి, బయోకెమిస్ట్రీ.)

ప్రకృతి వైద్యము, (రంగు సిద్ధాంతము.)

వివిధ విషయములు.

వైద్యపుంగవుల వ్యాసములు.

(1) ఆరోగ్యప్రబోధ గీతము : శ్రీ కవిరాజ కందుకూరి వే
సుబ్బారావుగారు, ఏలూరు.

(2) నూతన విద్యా విధానము : వైద్యవిద్య శ్రీ చి. వీ
అవధానులుగారు, నూజివీడు.

విజ్ఞప్తి

మహారాజప్రేమకులు వారి వారి ఘోటాలను త్వరలో
కోరిక.

—సంపాదకుడు

తెలుగు విప్లవవాదకులు

గ్రంథాలయం

1914

21/2/97

ప్రియతమమైన జనకుని పాదపంకజములకు

కు నమః

815

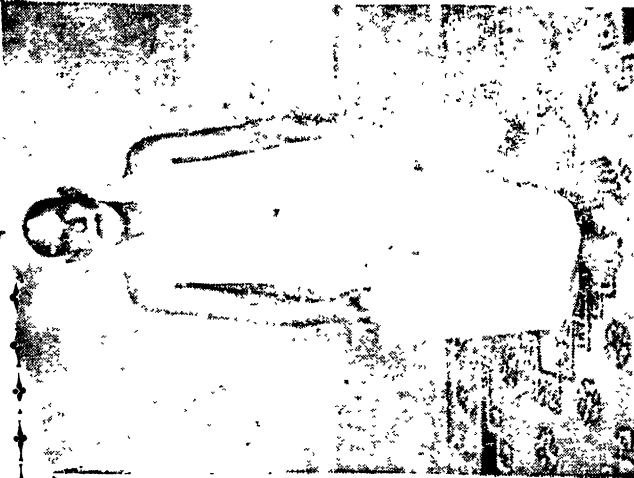
: సంపాదకుని జనకుడు :

శ్రీ మదరహళ తిరుమల మాడభూషి

శ్రీ మాన్

గొడవర్తి లక్ష్మీనర్సింహాచార్యులయ్యవార్లంగారు

చేబ్రోలు.

: మహారాజ పోషకులు :
శ్రీమాన్ కుంభపూడి నర్సింహాచార్యులయ్యవారంగారు
చైరుకుమిల్ ఆగ్రహారం.

: మహారాజ పోషకులు :
శ్రీయుత గొర్రపల్లి వీరాస్వామిగారు
ఆ.నం. ౬.

: మ హా రా జ పో ష కు లు :

శ్రీ యు త
ములకల మృత్యుంజయ గారు
(రెజిమెంట్ ప్రొడక్ట్స్, ఎలూరు.)

శ్రీ యు త
గొడవ లి. క్షమ్యయ్య గారు
ఆ చం ట

(18)

శ్రీ యు త
గొడవ లి నాగేశ్వరరావు గారు
ఆ చం ట.

శ్రీ యు త
గొడవ లి మాధవరావు గారు బి. ఎ.,
ఆ చం ట.

మ హా రా జ పో ష కు లు.

1. శ్రీమాన్ కుంచపూడి నర్సింహాచార్యులయ్యవార్లంగారు,
చెరుకుమిల్లి అగ్రహారం.
2. శ్రీమాన్ కుమాండ్లూరి యిడయవల్లి వెంకటనర్సింహాచార్యులయ్య
వార్లంగారు, కాళ్ళకూరు.
3. శ్రీమాన్ కుమాండ్లూరి యిడయవల్లి రామానుజాచార్యులయ్య
వార్లంగారు, వాడవల్లి.
4. శ్రీమాన్ కుమాండ్లూరి శ్రీనివాసాచార్యులయ్యవార్లంగారు,
నీనియరు ప్రొప్రయిటరు, వరదరాజపురం అగ్రహారం.
5. శ్రీమాన్ కుమాండ్లూరి రాఘవాచార్యులయ్యవార్లంగారు,
ఆకివీడు.
6. శ్రీయుత చామన వీరాస్వామిగారు, పంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంటు,
వరదరాజపురం అగ్రహారం.
7. శ్రీయుత గొడవర్తి వీరాస్వామిగారు, ఆచంట.
8. శ్రీయుత గొడవర్తి నాగేశ్వరావుగారు, (వీరాస్వామిగారి జ్యేష్ఠ
కుమారులు) ఆచంట.
9. శ్రీయుత గొడవర్తి లక్ష్మయ్యగారు, (వీరాస్వామిగారి ద్వితీయ
కుమారులు) ఆచంట.
10. శ్రీయుత గొడవర్తి మాధవరావుగారు బి. ఏ., (వీరాస్వామిగారి
మూడవ కుమారులు) ఆచంట.
11. శ్రీయుత తమ్మినీడి రామచంద్రరావుగారు, ఆచంట.
12. శ్రీయుత ములకల సూరన్నగారు, ఉంగుటూరు.
13. శ్రీయుత ములకల మృత్యుంజయగారు, ప్రొప్రయిటరు, రేడిమేడ్
ప్రొడక్షన్ - ఏలూరు,

రా జ పో ష కు లు.

1. శ్రీమాన్ పల్లెర్ల మూడి కృష్ణమాచార్యులుగారు, మంచిలి.
2. శ్రీయుత అప్పసాని వెంకటరత్నంగారు, నారాయణపురం.
3. శ్రీయుత గొడవర్తి వెంకట్రామయ్యగారు, గ్రామమునసబు .
ఆచంట.
4. శ్రీయుత శీతాల శేషయ్యగారు, తల్లాపురం.

ప్ర ధా న పో ష కు లు

1. శ్రీయుత గుడిపాటి గురుమూర్తిగారు, వినుకొండ- గుంటూరుజిల్లా
2. శ్రీయుత గుమ్మరేగుల వీరభద్రాచార్యులుగారు, మామిడాడ .
వలేశ్వరం.
3. శ్రీయుత నడింపల్లి సోమరాజుగారు, చిన నిండ్రకొలను.
4. శ్రీయుత నడింపల్లి విశ్వనాథరాజుగారు, చిన నిండ్రకొలను.
5. శ్రీయుత నడింపల్లి లక్ష్మీపతిరాజుగారు, చిన నిండ్రకొలను.
6. శ్రీయుత నడింపల్లి రామరాజుగారు, చిన నిండ్రకొలను.
7. శ్రీయుత చింతలపాటి వెంకటరమణరాజుగారు, చిన నిండ్రకొలను
8. శ్రీయుత అయినవల్లి విశ్వనాథంగారు, నారాయణపురం.
9. శ్రీయుత నెక్కంటి తిరపయ్యగారు, ఆచంట.

పో ష కు లు (క్రొత్తగా చేరినవారు)

1. శ్రీమాన్ ఎన్. టి. పి. సింగరాచార్యులుగారు, అడవికొలను.
2. శ్రీయుత రాఘరి అప్పారావుగారు, నారాయణపురం.
3. శ్రీయుత కాకర్ల సుబ్బారాయుడుగారు, సింగరాజపాలెం.
4. శ్రీయుత గొడవర్తి రామకృష్ణమూర్తిగారు, ఆచంట.

అ భి మా ను లు (క్రొత్తగా చేరినవారు)

1. శ్రీ H. వెంకట్రావుగారు, పెదపూడి, (B. P. M.)
2. శ్రీ కనుమూరి వెంకటపతిగారు, నారాయణపురం.
3. శ్రీ పల్లాడి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు, నారాయణపురం.
4. శ్రీ మతుసుమిల్లి నారాయణగారు, నారాయణపురం,
5. శ్రీ వెంపరాల వెంకటేశ్వర్లుగారు, తల్లాపురం.
6. శ్రీ కె. వెంకటరాజుగారు, పెదనిండ్రకొలను.
7. శ్రీ గడ్డే గంగరాజుగారు, శింగరాజపాలెం.
8. శ్రీ కొఠారి సత్యంగారు, శింగరాజపాలెం.
9. శ్రీ కొఠారి దశరథరామయ్యగారు, శింగరాజపాలెం.
10. శ్రీ అబ్బూరి అప్పారావుగారు, ,,
11. శ్రీ నెక్కలపూడి రామదండరావుగారు ,,
12. శ్రీ సుంకవల్లి భాస్కరరావుగారు ,,
13. శ్రీ కొఠారి సర్పింహారావుగారు ,,
14. శ్రీ చివుకుల రామశేషయ్యగారు ,,
15. శ్రీ గడ్డే అప్పారావుగారు ,,
16. శ్రీ నెక్కలపూడి వీరాస్వామిగారు ,,
17. శ్రీ చిలుకూరి ఆదినారాయణగారు ,,
18. శ్రీ కొఠారి పర్వతాలుగారు ,,
19. శ్రీ గుణ్ణం చంద్రయ్యగారు ,,
20. శ్రీ కె. వెంకటరాజుగారు, పెదనిండ్రకొలను.
21. శ్రీ గొడవర్తి సుబ్బారావుగారు, ఆచంట.
22. శ్రీ గొడవర్తి బాపన్నగారు ,,
23. శ్రీ చిలుకూరి పట్టాభిగారు ,,
24. శ్రీ Ch. వనమరాజుగారు, మారుటేగు.
25. శ్రీ అమలాపురపు బ్రహ్మంగారు, పాలకొల్లు.

వైద్యపత్రిక చందా పద్ధతులు.

1. శాశ్వత మహారాజపోషకులు : రు 500-0-0
ఇట్టివారి ఫోటో ముఖపత్రమున శాశ్వతముగ వేయబడుచుండును. యెల్లప్పుడును పత్రిక పంపబడును.
2. మహారాజపోషకులు : రు 116-0-0
వీరి ఫోటోను సంవత్సరమువరకు ప్రకటింపబడును. యెల్లప్పుడును పత్రిక పంపబడును.
3. రాజపోషకులు : రు 50-0-0
వీరికికూడ యెల్లప్పుడు పత్రిక పంపబడును. సంవత్సరము వరకు వీరి నామధేయము పత్రికలో ప్రచురింపబడును.
4. ప్రధాన పోషకులు : రు 25-0-0
వీరి నామధేయముకూడ పత్రికలో వేయబడును. 8 సంవత్సరముల వరకును చందాతో నిమిత్తం లేకుండా వీరికి పేపరు పంపబడును.
5. పోషకులు : రు 10-0-0
వీరి పేరు వేయబడును. మూడు సంవత్సరములవరకు పేపరు పంపబడును.
6. అభిమానులు : వీరిపేరు వేయబడును. రు 5-0-0
రెండు సంవత్సరములు పేపరు పంపబడును.

సంవత్సరచందా రు 3-0-0

ఏవిధమగు చందాలైనను మణియార్డరుద్వారా పంపవలెను. చందా చేరగనే సంపాదకుని చేత్రవాలుగల రశీదు పంపబడును.

అ డ్య రు టై జు మెంటు రే ట్లు.

నిండుపుటకు	దఫాకు	రు 30
సగము పుటకు	,,	15
నాల్గోవంతు పుటకు	,,	8

ఇంక తక్కువస్థలములో ప్రకటనలు వేయబడవు. ముఖ్యముగా వైద్య సంబంధమగు ప్రకటనలకు ప్రాముఖ్య మీయబడును.

ప్రకటనలు వేయవారు, చందా ధనమును పంపువారు ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపవలయును. సంవత్సరమునకు ఒకేమారు ప్రచురణ నిమిత్తము స్థలమును కంట్రాక్టు చేయవారు వివరములకు వ్రాసి కనుగొనవలయును. ప్రకటన ఛార్జీలు ముందుగా పంపవలెను.

వై ద్య ప త్రి క కా ర్యాలయం,

చేబ్రోలు (P. O.) ప. గో. జిల్లా.

ఆ యు ర్వే ద కా త్ర ప్ర కా ర ము

న క్ష త్ర ఫలములు.

1. అశ్విని నక్షత్రమందు జ్వరము వచ్చినచో 9 రోజులలో తగ్గును. అట్లు తగ్గనిచో రెండు నెలలు బాధించును.
2. భరణినక్షత్రమందు వచ్చిన జ్వరము 11 రోజులకు విడువనిచో మరణము గలుగును.
3. కృత్తికానక్షత్రమున గలిగిన జ్వరము 9 రోజులుగాని 60 రోజులు గాని పీడించి విడచును. భయములేదు.
4. రోహిణియందు వచ్చిన జ్వరము 7 దినములుండును.
5. మృగశిరయందు వచ్చిన జ్వరము నెల బాధించును.
6. ఆర్ద్రద్రయందు జ్వరము మానవుని చంపును.
7. పునర్వసునందు గలిగిన జ్వరము 7 రోజులు లేక 20 రోజులు గాని యుండును. అటుపైన జరిగినచో మరణము నొందును.
8. పుష్యమి మరణమును గలిగించును.
9. ఆశ్లేష 9 రోజులలో తగ్గును. అటుపోకున్న చంపివేయును.
10. మఖయందలి జ్వరము 20 రోజులలో తగ్గును. అటుగాడేని 29 రోజులు దాటిన పిదప జంపును.
11. పుబ్బయందు గలిగిన జ్వరము 7 దినములు బాధించును. అట్లు పోకున్న రెండు మాసముల తుదను జంపును.

12. ఉత్తరయందలి జ్వరము 7 రోజులు దాటినచో రెండు నెలలు బాధించును.
13. హస్త 15 దినములుండును.
14. చిత్త 11 దినములుండును.
15. స్వాతియందలి జ్వరము రెండుమాసములలో తగ్గని యెడల చంపును.
16. విశాఖసంక్రమము నందంకురించిన జ్వరము 10 రోజులలోతగ్గును.
17. అనూరాధయందలి జ్వరము 15 దినములలో బాగుపడును.
18. జ్యేష్ఠ 15 రోజులు బాధించి విడుచును. ఆ పైని జరిగినచో చంపును.
19. మూల 9 రోజులలో తగ్గును. అటుగానిచో రెండు మాసములుండును.
20. పూర్వాషాఢ యందలి జ్వరము 15 రోజులలో తగ్గకున్న చంపును.
21. ఉత్తరాషాఢ యందలి జ్వరము ఒక నెల యుండును.
22. శ్రవణము 11 రోజులుండును.
23. ధనిష్ఠ 15 రోజులలో తగ్గును. అటుగాకున్న రెండు నెలలుండును.
24. శతభిషము 11 రోజులలో తగ్గును. లేకున్న నలభై రోజులుండును.
25. పూర్వాభాద్ర 20 రోజులుండును. అటుపై నున్నచో చంపును.
26. ఉత్తరాభాద్ర 7 రోజులుండును.
27. రేవతి 10 రోజులుండును.

మ రణ యోగములు

భరణితో గూడిన ఆదివారము, చిత్తతో కూడిన సోమవారము ఉత్తరాషాఢతో కూడిన మంగళవారము, హస్తతో కూడిన బుధవారము, జ్యేష్ఠతో కూడిన గురువారము, పూర్వాషాఢతో కూడిన శుక్రవారము, రేవతి సంక్రమణితో కూడిన శనివారమందును జ్వరము వచ్చిన నరులు మరణింతురని ఆయుర్వేద శాస్త్రము తెలుపుచున్నది

గంటల పంచాంగము. (దృగ్గణితం)

బ్రహ్మశ్రీ పరిని వెంకట సుబ్రహ్మణ్య దైవజ్ఞశర్మగారచే రచింపబడినది.

శ్రీ సర్వధారిణామ సంకీర్తన శ్రేష్ఠ మాసము ది 8-6-1948 సంగ్రం ల 6-7-1948 వరకు.
తేదీ

8	శు. పా. మం. సా. గం. 4-6 మృగ. సా. 4-33 రా. వ. గం. 12-20 ల. 1-49 కు. రాహు. ప. 3-17 ల 4-55 కు. చంద్ర దర్శనం.
9	విది. బు. ప. 1-31 ఆశ్వి. ప. 2-46. రా. ప. 1-47 ల. 3-15 రాహు. ప. 12-2 ల 1-40 తిథి దర్శనం.
10	కది. గు. ప. 10-45 పుష. ప. 12-47. రా. వ. 8-8 ల 9-36 కు. రాహు. ప. 1-40 ల 3-18 కు తిథి చతుర్థి.
11	చవి. శు. ఉ. 7-56 ఎశ్వా. పు. తే. 5-11. పుష్య. ప. 10-47. రా. వ. 10-34 ల 12-2. రాహు. ప. 10-24 ల 12-2 కు.
12	మృగ. శ. రా. 2-33. ఆశ్లే. ప. 8-52. రా. వ. 7-58 ల 9-27 కు. రాహు. ప. 8-47 ల 10-25 కు.
13	స. ఆ. రా. 12-13 మఘ. ఉ. 7-5 ప. వ. 2-35 ల 4-5 కు. రాహు. సా. 4-57 ల 6-55 కు భాను సప్తమి.
14	అశ్వి. సో. రా. 10-9 పూ. ఉ. 5-34. ఉ. ప. తె. 4-23. ప. వ. 12-27 ల 1-59 కు రాహు. ఉ. 7-9 ల 8-47 కు. మిథునమందు చిహ్నప. గం. 12-33.
15	ప. మం. రా. 8-27. మా. రా. 3-34 ప. వ. 12-30 ల 2-3 కు. రాహు. ప. 3-19 ల 4-57 కు.
16	క. బు. సా. 7-6 చిత్త. రా. 3-7. ప. వ. 11-25 ల 12-59 కు. రాహు. ప. 12-3 ల 1-41 కు.
17	ఎ. గు. సా. 6-10. స్వా. రా. 3-3 ప. వ. 8-42 ల 10-18 కు. రాహు. ప. 1-41 ల 3-20. మత్రత్రయ ఏకాదశి గురు ఏకాదశి.
18	ద్య. శు. సా. 5-37. విశా. రా. 3-23. ప. వ. 8-43 ల 10-21 కు. రాహు. ప. 10-25 ల 12-3 కు.
19	త్ర. శ. సా. 5-30 ఆనా. తె. 4-7. ప. వ. 7-31 ల 9-10 కు. రాహు. ప. 8-48 ల 10-26 కు. శుక్లాస్తమయం రా. గం 12-40. శని త్రియోదశి.
20	చతు. ఆ. సా. 5-43. శ్రే. తె. 5-12. ప. వ. 9-53 ల 11-39 కు. రాహు. సా. 4-59 ల 6-37 కు.
21	○ పూ. సో. సా. 6-21 మూ. గం. 24-0 ప. వ. 1-43 ల 3-25 కు. తె. వ. 5-0. రాహు. ఉ. 7-10 ల 8-48 కు ఆశ్వి 1 వ పాఠి రి ప ప గం 12-11 కర్కటకాయనం సా. గం 5-32 దక్షిణాయన పుణ్య కాలము.

- 22 బ. పా. మం. సా. 7.23 మూ. ఉ. 6.42. శేషవర్జ్యం ఉ॥ 6.42 కు. సా. ప. 5.31 ల 6.47 కు. రాహు. ప. 3.21 ల 4.59 కు. గు॥ వృ॥ పక్కము॥ రా. గం. 12.2.
- 23 విది. బు. రా. 8.52. పూ. మా. ప. 8.36. సా. ప. 5.22 ల 7.8 కు. రాహు. ప. 12.4 ల 1.42 కు.
- 24 తది. గు. రా. 10.46. ఉ. మా. ప. 10.56. ప. ప. 3.22 ల 5.8 కు. రాహు. ప. 1.43 ల 3.22 కు.
- 25 చవి. శు. రా. 12.53. శ్రీ. ప. 1.33. సా. ప. 6.1 ల 7.49 కు. రాహు. ప. 10.27 ల 12.5 కు.
- 26 సం. శ. రా. 3.15 ధరి. సా. 4.25. రా. ప. 12.31 ల 2.19 కు. రాహు. ప. 8.49 ల 10.27 కు.
- 27 వృషి. ఆ. గం. 24.0. శత. సా. 7.23. రా. ప. 2.34 ల 4.21 కు. రాహు. సా. 5.0 ల 6.38 కు.
- 28 వృషి. సో. ఉ. 5.40. పూ. భా. రా. 10.18. వర్జ్యంలేదు. రాహు. ఉ. 7.12 ల 8.50 కు.
- 29 స. మం. ఉ. 7.52 ఉ. భా. రా. 12.51 ప. ప. 8.56 ల 10.42 కు. రాహు. ప. 3.22 ల 5.0 శ్రోదయం సా. గం 7.36.
- 30 అష్ట. బు. ప. 9.40 లేవ. రా. 2.54. ప. ప. 1.53 ల 3.37 కు. రాహు. ప. 12.6 ల 1.44 కు.
- 1 ప. గు. ప. 10.53. అశ్వి. తె. 4.18. రా. ప. 12.4 ల 1.46 కు. రాహు. ప. 1.45 ల 3.23 కు.
- 2 ద. శు. ప. 11.23 భర. తె. 4.55. ప. ప. 2.9 ల 3.47 కు. రాహు. ప. 10.29 ల 12.7 కు.
- 3 ఏ. శ. ప. 11.4. కృత్తి. తె. 4.43. సా. ప. 4.48 ల 6.23 కు. రాహు. ప. 8.51 ల 10.29 కు మతత్రయ యేకాదశి.
- 4 ద్వా. ఆ. ప. 9.55. సో. రా. 3.45. రా. ప. 8.4 ల 9.36 రాహు. సా. 5.1 ల 6.59 కు.
- 5 తృ. సో. ఉ. 8.2 ఏష్యా చతు. తె. 5.32. మృగ. రా. 2.11. ఫ. ప. 9.0 ల 10.29 కు రాహు. ఉ. 7.14 ల 8.52 కు. పున 1 పా॥ర॥పృ॥ ప. గం 11.48 కన్యా రా॥కు॥పృ॥ ఉ. గం 7.24 మాసవివరాతి.
- 6 ఆనూ. మం. రా. 2.33 ఆర్ద్ర రా. 12.5 ప. ప. 9.51 ల 11.18 కు. రాహు. ప. 3.23 ల 5.1 కు.

అక్షర గుర్తులు:- ఉ = ఉదయం, మ = మధ్యాహ్నం, సా = సాయంత్రం, ప = పగలు, తె = తెల్లవారు సమయము ప = వర్జ్యము, ల = లగాయత్కు రా = రాత్రి, రాహు = రాహుకాలము. శేషవర్జ్యము ఉదయమున యుండును. కు = వరకు. రాహుకాలమందు నూతనముగా రోగిని పరీక్షించుట, ఔషధము యిచ్చుట, పుచ్చుకొనుట కూడదు.

ప్రశంసాపత్రములు.

ఆర్యా!

మీచే నడుపబడుచున్న వైద్యపత్రిక, నన్ను సంతోషాంతరంగునిగా చేసినది. ఆయుర్వేదశాస్త్రము సంపూర్ణశాస్త్రమని అంగీకరించుచు ఆయుర్వేద శాస్త్రమునకు సంబంధించి చికిత్సచేయు వైద్యులకు ఆయుర్వేద శాస్త్రము చాల లోపమని దార్శనిక సిద్ధాంతముల యందనురక్తులు ప్రత్యక్షములపై ఆధారపడువారు నిందించుచుందురు. యిట్లు నిందచేయుటకు గల కారణము అన్యవైద్య తంత్రములు ప్రబలుట వాటియందుగల వ్యామోహమే. అన్యవైద్యతంత్రముల యొక్క ప్రాశస్త్యతగురు తెలింగిన వంశీతులును ఆయుర్వేదమునందు కలిగియున్నారు. వారును తగూర్చుట సేవచేయుచున్నారు. ప్రస్తుతము శాస్త్రాత్మక వైద్యవిధానము యిప్పటి ప్రభుత్వము వారి పోషణ యందుండుటచే శాస్త్రాత్మక వైద్యముతోపాటు దానిలో యిమిషియున్న వైద్య విధానములన్నియు ప్రాశస్త్యతనంది వర్ధిల్లుటకు ఉచితముగ అవకాశములు గలిగియున్నవి. దేశమునందు ఎన్ని వైద్యములు ప్రబలినను ఆయుర్వేదము ఎక్కువమంది ప్రజలకు సేవచేయుచున్నట్లు ప్రభుత్వమువారును గుర్తెరుంగక పోలేదు. అట్టితరి ఆయుర్వేదమునకు ప్రోత్సాహ మొసంగు చుండట ప్రభుత్వమువారి ధర్మము. ఆయుర్వేదముమున్నగు దేశీయ వైద్య విధానములను ఆలోపతని కేసి ఒకే వైద్యవిధానముగా చేయవలెనను తలంపు యిటీవల ప్రభుత్వము వారిచే వెల్లడింప బడినదనియు అవి పరిస్పర భిన్నములను వివరములతో శ్రీ. చి. నే. సు. అవధానలుగాను యీ పత్రికయందే వక్రపరచియున్నారు. ఐనను స్వశాస్త్ర సిద్ధాంతములతో అన్యశాస్త్ర సిద్ధాంతములకు కలిగియుండు సాధర్మ్యవైధర్మ్యములను పరిశీలించుచు విజ్ఞానార్జన మొనర్చుట నాభివృద్ధికి సాధనముగ ననెడి పద్ధతులతో బాల తంత్రము అగదతంత్రము ప్రత్యక్షముగా చూపబడిన శారీరపటములు మున్నగు విషయములతో కూడిన వివరములుగల ఈ వైద్య పత్రిక ఆయుర్వేద లోకమునకు చాల అవసరము. కనుక ఆయుర్వేదము

అన్యవైద్య సాంప్రదాయములు నెరింగిన పండితులు యిట్టి ప్రతికలక తోడ్పడినప్పుడే వర్ణింపగలదు. ప్రతి ప్రతికయు శాస్త్రవిషయములతో పాటు ప్రత్యక్షము ప్రమాణము అనుభవము మున్నగునవి చూడ నప్పుడే, ప్రతికా పాఠకుల విజ్ఞానాభివృద్ధికి మార్గ దర్శము కాగలదు. తాము తమ సంపాదకీయ వ్యాసమున, నొకవిధానమును మరియొక విధానమధిక్షేపించుట మనహా మిగిలిన దేదియు గఽపించదు. అట్లే తగవులాటనుమాని సమిష్టివైద్య తత్వముల నాచరించెదరను నా తోడనే యీప్రతిక వెలువడిన దనెడి తమ ఆశయమునకు నాకృతజ్ఞతన తెలుపుచున్నాను.

ఆంధ్రరాష్ట్రమునందు ఆయుర్వేద ప్రతికలు ఆయుర్వేద పురోహి వృద్ధి నిమిత్తము సేవచేయుటకు అత్యంత అవసరము కలిగి యున్నప్పటికిని, ప్రతికలయొక్క ప్రాముఖ్యతను గ్రహించి దాని నాదరించి పోషించువారు చాలతక్కువ. యిట్టి మహదాశయములతో కూడ సర్వాంగ సౌందర్యముగా నడపు ప్రతికకు, విరివిగా ధనముండవలెను మహారాజపోషకులు, రాజపోషకులు, ప్రధానపోషకులు, అభిమానులు మున్నగువారి మన్ననలంది మీరు చేయబూనుకొన్న సేవ అద్వితీయమైనది. ఎవరు ఎన్ని విధముల సహాయముచేయ బూనుకొన్నప్పటికిని యీ వైద్యప్రతిక, ఆయుర్వేద వైద్యుల జ్ఞానాభివృద్ధికి ఉపకరించ ననెడి విశ్వాసముతో ఆయుర్వేద వైద్యులెల్లరు చందాదారులుగ చేరి ప్రతికను ప్రోత్సహించవలెనని కోరుచున్నాను.

యిట్టి ఆశయములతోకూడిన, యీ వైద్యప్రతిక చిరస్థాయిగ వర్ణింపగలక యనియు దీనిని సక్రమపద్ధతులతో నడపుటకు అనుకూలమగు శక్తి నిచ్చి సర్వదా మీకు తోడ్పడవలెనని శ్రీ ధన్వంతరిః ప్రార్థించు చున్నాను.

వైద్యవిద్వాన్ అల్లెన దామోదరరావు

ప్రధానకార్యదర్శి.

వైద్యవిద్వాన్ పట్టభద్ర సమీశనము

కార్యసానం — పాలకొండ

(విఖిలపట్నం జిల్లా.)

వైద్యకళ :—మార్చి, ఏప్రిల్ 1948 సంచికలు 7, 8.

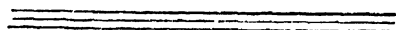
“యిందు వైద్యుల కుటుంబములైన అనేక విషయములను గ్లగ్ల, ఆయుర్వేద, సారూప్య, ప్రకృతి వైద్యసిద్ధాంతములను, అనుభవ గాగములను; తాళపత్ర యోగములను యిందు ప్రచురింపబడినవి”

శ్రీవైష్ణవ పత్రిక :—చైత్రమాసము. సంచిక 1. ది 10-5-1948.

“ప్రథమ సంపుటం ప్రథమ సంచిక మా కందినందులకు మేం తయ్య సంతసించుచున్నాము. ఇందు అలోపతి, హోమ్యోపతి, సరోపతి, ఆయుర్వేదము, యూనాని, వైద్యశాస్త్రములలోని గుణా నములను జక్కగ చర్చించి నిర్ణయింప బడుచున్నది.

మరియు దేశ సాభాగ్యమునకు మూల పురుషుడైన కర్మకునకు ధమ సాధనమగు, పశువుల రక్షణ విధానమునుగూడ నుచితరీతిని రించుచున్నారు.

ప్రతి గ్రామస్థులును ఈ పత్రికను తప్పక తెప్పించుకొనుచు రోగ్య సూత్రముల నెరింగి సుఖించవలెనని సోదరుల నందరను త్సహించు చున్నాము.”

మనవి : వ్యాసములు వగైరా ప్రతినెల 5 వ తేదీలోగా మా కార్యాలయమునకు చేరవలెను.

—సంపాదకుడు.

ప్రభుపత్రిక

* సంపాదకీయము *

సంపుటి 1 } 1—6—1948 మంగళవారం. { సంచిక 3

క్రిమిసిద్ధాంతము:—(Bacteriology.)

వర్ష జలమునందు మనకండ్ల కగపడని జీవులున్నట్లు ప్రారంభమున కనిపెట్టిన యతడొక డచ్చి దేశస్తుడట ! అతడు మొదట దుర్భిణి యంత్రమును కనిపెట్టిన మహనీయుడట ! తనచే కనిపెట్టబడిన గుర్భిణి యంత్ర (Mycroscope) సహాయమున వర్ష జలమునందలి నొకచుక్కనందు కర్రపుడకవంటి పురుగు లున్నట్లు క్రీ. శ. 1670 వ సంవత్సరములో కనిపెట్టి చకితుడైనాడట !

“The first man to set eyes on the minute living forms which we call mycrobes, germs, or bacteria, was a Dutch draper, Anthony Van Leeuwenhoek who for a habby ground lenses with which he constructed mycroscopes.

One day he placed a drop of water from a rain water butt under one of his mycrosopes and was surprised to see rod-shaped organisms swimming about in the water. This was about the year 1670."

మరియు,

పేట్వూర్ యనునతడు క్రీ. శ. 1670 వ సంవత్సరములో సూతికజ్వరముయొక్క చీమను దుర్భిణి యంత్రముతో పరీక్షించి, యందు గొలుసు ఆకారముగల పురుగులున్నట్లు కనిపెట్టి; నట్టిపురుగుల కారణముగ నే సూతికవ్యాధి యంకురించుననియు, విశేషించి వ్యాధులు క్రమిజములనియు కనిపెట్టెనట !!

• "Pasteur in 1870 examined pus from a case of puerperal fever and saw in it a microbe in the form of chain. He immediately jumped to the conclusion that the microbe was the cause of the fever, and enunciated his germ theory to account for disease.

As time went on more and more germs found causing various illnesses of men, animals and plants and so on."

దీనిని టిక్కాచి నూలేలో నివసించుచూ, సమద్యమున్న నోడియో నెరుగు నొకానొక తాబేలు, సమద్యపు తాబేలతో తన నూయియే పెడదని వాదించినట్లులేదా? ఇట్టి వింతలను, విశేషాలను జూచి వాపము ఆయుర్వేదమున్న పూర్తి పరిచయములేని కొందరు వైద్యసోదరులను, యంత్రమాత్రమును ఆయుర్వేదమున్న తలకెక్కిని వైద్యులకు సోదరులునుకూడా పై వాంతులకు శిశాయన, మనదేశీయ వైద్యమును కడుదూరముగ విడిచిపెట్టుటలేదా? ఇంతమాత్రమున వేదకాలమునాటినుండి, పరిపంచమును ఓడిపోలేక పోన యూనిటతో, నెప్పటికేని మంచురోజులు రాకుండునా యనెడి వేరాశతో (రాజసోషణలేని దానిని వేరాశయే యనవలెను దా!) జీవశ్శుప్తమై యున్న ఓ ఆయుర్వేదమా నీకు మరల మంచురోజులు రాగలవు. తల్లీ! ఓపికపట్టుము. పడ్డగోడలు పడి నట్లుండవుగదా!

ఉ. కొంచెపు పెంటచేరితిను కుక్కట ముల్నినుఁ గందిగింజ గా
దంచుఁ ద్యజించినఁ తనె యహో యపకీర్తియె నీకు రత్నమా
కాంచన పీఠి నిన్నునిసి కాంత కీటములందు నల్పి య
భ్యంతరితరీతి మస్తకములందు ధరింపరె రాజశేఖరుల్.

పై పద్యము ఆంధ్రనాటక పితామహునిదాంకితులై, దివంగతులైన శ్రీమాన్ బళ్ళారి కృష్ణమాచార్యులుగారు తమచిత్రినశీమ ప్రస్తావనయందు కొంపొక కాలమున నుదహరించిరి. అదే పద్యభావమిట యపునరమగుటచే దాని నిటనుదహరింపవలసి వచ్చినది.

“నిచవుపెంటు నేరితినెడి కోడికి, ఒకానొక పెంటప్రోగునందు రత్న మొకటి కన్పించెనట! అద్దానిని కోడి కండ్గింజగాభావించి, ముక్కుతో పొడిచి, ఛీ! కండ్గింజనుకొంటినే? యది పనికిమాలినరాయి, యని తన కాలితో పెంటకుప్పలోని రాతినిదువ్వి మారముగా విసరెనట!

అంతమాత్రమున! రత్నమా - నీకు అవకీర్తియూ? కాదు. ఏమన బంగారు పీఠమునందుగాని బంగారు కీరీటముందుగాని, నీన్న బెట్టి మహారాజులు తమ తలలందు ధరింపరే!!” యని రత్నమును హెచ్చరించినట్లు కవి పద్యరూపమున చిత్రించెను. శ్రీ ఆచార్యుల వారు రచించిన పద్యభావమెంతమనోహరమో! యెంత భావోద్రేకమును వెదజల్లుచున్నదో చూడడు! ఆయుర్వేదము సశాస్త్రీయమని మేనెలయండిలి సంపాద కీయమందు తెల్పియే యుంటిమి. అది సశాస్త్రీయమనియే ముమ్మాటికిని చెప్పగలము. అటుగాదని చెప్పట కెవరైన సాహసించిన, యది సాహసమేయనపించు కొనును గాని మఱియొందుగాదు.

ఏ విధానమైనను సశాస్త్రీయమైన ఆయుర్వేదము ననుకరించవలసినదే కాని మఱియొక గత్యంతములేదు. ఏ నాడో అన్నగా కీ॥ శ * 775 సం॥ పూర్వమే మాధవ నిదానాది పూర్వగ్రంథములు వ్యాధులు క్రిమిజములని కేర్పొని యుండుట విస్మరింప రానిది.

* క్రీ.శ 775 సం. పూర్వమే మాధవ నిదానము వారశికిమునుండియే సంస్కృతమునుండియో అనబ్బి భాషలోనికి పరివర్తనమై పతన పాఠములలో నున్నట్లు పొ(ఫెన్. ఎల్మన్ దొంగారు వ్రాసిన చరిత్రపలన దెలియుచున్నది. ఈ గ్రంథము గుజరాతీ, మరాఠీ, ఒంగళీ, హిందీ, లాటిన్ మొదలగు భాషలలోనికిగూడ పరివర్తన మొందినట్లుకూడ వాగినియుండిరి.

“నిదానేమాధవశ్రేష్ఠః” అను నార్యోక్తిచే రోగనిర్ణాయక గ్రంథములలో మాధవ నిదానమే కడుఖ్యాతిగాంచిన యుద్గ్రంథము. అందే వ్యాధులు క్రిమిజములని శేర్మోనబడి యుండగా కీ॥ శ 1670 సం॥ లో డచ్చిదేశములోని బట్టల వర్తకు డొకడు తనచే కనిపెట్ట బడిన సూక్ష్మదర్శిని సహాయమున నీటిలో పురుగులున్నట్లును, * క్రి. శ. 1870 లో పేట్చూర్ అనునతడు సూతిక జ్వరము యొక్క చీమునందు గొలుసువంటి పురుగులున్నట్లు కనిపెట్టిన వారిలో ప్రథము డనియు పశ్చిమ దేశీయులు తమ గ్రంథములందు వ్రాసు కొన్నంత మాత్రమున వారికి గొప్పలేదు; మన ఆయుర్వేదమునకున్న ఖ్యాతి పోనేరదు. అయితే అస్యదేశీయులు మన గ్రంథస్థములగు యపూర్వ విషయములను చర్చించి తమ రాజపోషణ సహాయమున విశేష వ్యాప్తి లోనికి దెచ్చిరనుటకు ఏ మాత్రము సందేహములేదు.

క్రిములను ప్రత్యక్షముగా ప్రారంభమున సూక్ష్మ దర్శిని ద్వారా చూచినది పశ్చిమ దేశీయులై యుండవచ్చును గాని అంతకు పూర్వమే మన పూర్వులగు చరకాది ఋషులు సూక్ష్మ దర్శిని కంటే అనేక వేల మడుంగుల బలవత్తరమైన తమ దివ్యదృష్టితో నిట్టి సూక్ష్మోతి సూక్ష్మములైన వాటిని పరికించి ప్రజోపయోగము కొఱకై తమ గ్రంథముల ద్వారా ప్రపంచమునకు వెల్లడించి యుండిరి.

హేతువాదులు సూక్ష్మదర్శిని యంత్రముద్వారా తప్ప తదన్య విధానమెద్దియు సూక్ష్మజీవులను పరికించుటకు వలను పడదని వాదింప జూతురు. అట్టివారికొక్క మనవి - మనపూర్వులగు గణిత సిద్ధాంత (పంచాంగకర్తల) కు సక్షత్రగణితశాల (Observatory) లు లేవు. ఆ కారణమున పంచాంగము లాగిపోయినవా? అట్లే క్రిములనుగూడా కనిపెట్టిరని తలంపవలెను.

* వ్యాధులు క్రిమిజములని శేర్మోనబడిన మాధవ నిదానమునకు వ్యాఖ్యాత కారులగు విజయరత్నతుడు కీ॥ శ 1240 స॥ వాడనియు వాచస్పతి కీ॥ శ 1260 లోని వాడనియు తెలియుచుండుటచే క్రి. శ. 1870 స॥ పూర్వమే వ్యాధులకు కారణము క్రిములని తెలిసికొన బడెను.

దీనికితోడు శ్రీయత చి॥ వే॥ సు॥ అవధానులుగారు (నూజి వీడు మేనెల సంచికయందు “ప్రచురించిన” ప్రభుత్వము ఆరోగ్యము అనేది తమ వ్యాసరాజముయొక్క భావము మెచ్చదగినదే గాని) ఆలోచింపజేసి క్రిమి సిద్ధాంతములో వికృతిస్థితికి వచ్చినట్లు వాయుటయు ఆయుర్వేదాది ఇతరవిధానములకు తద్విధానము (క్రిమిసిద్ధాంతము) వ్యతిరేకమని సూచించుట సమంజసముకాదు. ఇట్టి వ్యాసములలోని యుద్ధిక్తములు మన ప్రాచీన ఆయుర్వేద శాస్త్రమునకే నొకానొక సమయమున గొడ్డలి పెట్టులు కాకుండునా ?

పూర్వపు హిందూదేశము యొక్క యాన్నత్యమునుజూచి, నాటి ప్రభువులను మెప్పించియో, వంచించియో, లేక దొంగిలించియో మన అపూర్వ గ్రంథరాజములను పరదేశీయులుగొనిపోయి ఏతద్గ్రంథములలోని అపూర్వవిషయముల నొక్కొకటిగాదీసి తమ తమ ప్రభు పోషణలనంది కృషిజేసి నభివృద్ధిలోనికి గొనివచ్చినందులకు మన మభి నందింపవలసినదేగాని ఎంతమాత్రమును మన సోదర వైద్య సంస్థను దూషించుటగాని, నిరాదరించుటగాని, నిరాకరించుటగాని తగిన పనియా ?

వాస్తవముగా వారికి రాజపోషణ యున్నదన్నమాట వాస్తవమే. మనకు లేని విషయముగూడా వాస్తవమే. మనకే నాటికైనా రాజపోషణలభించక పోవునా ? అట్టి రాజపోషణకై మనము పెనుగులాడి మన ప్రఖ్యాతిని ప్రపంచమునకు వెల్లడింప వలసినదేగాని అన్య విధాన దూషణలతో పైకి రాజులము—ముమ్మాటికిని రాజులము.

దేశాభి మానులు మన ఆయుర్వేదమునకు దోహద మిచ్చిన నాడే మనముకూడా ప్రస్తుతమున మిక్కిలి అభివృద్ధి చెందిన ఇతర వైద్య విధానమనబడే బురకాలో నున్న మన ఆయుర్వేదమును బయటికి దీసికొని వచ్చి మన స్వంతమనిపించుకోగలమని ముమ్మాటి కిని చాటి చెప్పగలము. ఏయే వైద్య విధానముల నైనను హిందూ

దేశము యొక్క పూర్వపు వైద్య సిద్ధాంతమును ఆయుర్వేదము మూలమునను ముమ్మాటికి నమ్మి తీరవలెను.

మన ఆయుర్వేదము ఇతర దేశములకు వలస వెళ్లి అచటచట స్థిరపడి విదేశీయాచారముల కలవడి మన దేశమునకు మరల మాటు పేర్లతో అన్యరూపములతో వచ్చి మనను మధ్యపడి ఉండే తులనోపార్జన చున్నదియేగాని మఱి యొకటిగాదు.

దత్తతనొందినంత మాత్రమున మన సోదరు డయ్యడగునా? ఒకే గర్భమున జన్మించిన రక్త మే మగుచున్నది. దత్తత సోదరుడు యభివృద్ధిలో నున్నంతమాత్రమున మన మతనిని హేయముగా నేల చూడవలెను? మన ఆయుర్వేదము ఇతరులకు దత్తత అయినట్లు తలంపరాదా?

నేటి వైజ్ఞికులను బట్టి మన ఆయుర్వేదమున కింకను మంచి రోజులు వచ్చియుండలేనని విచారించ వలెను గాని తత్తతవైద్య విధానములను గురించి హేళన లనవసరము. ఏ వైద్యవిధానములను రాజవోషణలేని సమయమున అడుగంటి తీరవలసినదే. మన ప్రభుత్వము మన ప్రాచీనాయుర్వేదము నభివృద్ధికి తోవలెనని సత్సంగము నంది నప్పుడు మూలము ఆయుర్వేదముకూడా మరిల చిగిర్చి ఫల పుష్ప భరితము కాగలదు. క్రమ సిద్ధాంతము అభివృద్ధియై కాదనయు ఆయుర్వేదము మేననయు మరల నింకొకసారి హెచ్చరించవలసివచ్చి నందులకు మన్నింపవలెను.

పశుశాస్త్రము.

ఆబోతు:—మంచి లక్షణములు గల యెద్దను చూచి సాధారణముగా ప్రతి గ్రామస్థులును ఆబోతుగా నచ్చవేసి విడచెదరు. ఇట్టి యాబోతులను మన హిందువులు యతి శ్రద్ధాభక్తులు గలిగి పూజించుచు, పోషించెరు. వీటి నొకచోట బంధించక, యే పంటకేలోపశి మేసినను రైతుగాని, ఎత్తరులుగాని దానిని తరమక విచ్చవిడిగా మేయఁజెప్పెదరు. ఆబోతులచే నెవ్వరును పనిచేయించరు. స్వేచ్ఛగా

మేతమేసి, తన ఎవ్వమువచ్చినచోట విశ్రమించి నెమరవేయుచు నశ్చింతగా జీవించుచు, నిక్కలి శరీరసౌప్తవము, బలమును గలిగి యుండను. ఇట్టి యాబోతులను గ్రామస్థులు సమిష్టిగా నచ్చబోయటయుఁ తాహతగలవారు పుణ్యమసియెంచి, ప్రశ్నేకించి లచ్చవేసి విడచుటయకూడ గలదు. ఇట్టి యాబోతులు ఆవులు యెడఁజెందింపుడు, మంచరికము దూడల నిమిత్తము దాటించుట కుపయోగపడును.

పశువులను దాటించుట:—మంచి దూడలను కోరువారెల్లరన, పశువులను పొరలించు విధానమును కూడ తెలిసికొనట చాల యవసరము. ప్రతి బక్కపెద్దను ఆవుతో కలియ నీయరాదు. దాటే యెద్దకు గల లక్షణములన్నియు దూడలకు వచ్చును గనుక, మంచి దూడలను కోరువారు, మంచరికపు పెద్దచేతనుగాని, ఆబోతుల చేతనుగాని పొరలించుచుండవలెను.

విత్తపుపెద్ద లేక ఆబోతు:—ఆబోతులుగానుంచుటకయేర్పాటున యెద్దకు రెండవ సంవత్సరము గడవకముందే విత్తులను గొట్టించ

వలెను. అట్లు జేసినచో వాటికి బాధ మిక్కిలిగా నుండదు. ఎడ్లకు చాల వయస్సు, వచ్చు పర్యంతము విత్తులు కొట్టకుండ నుంచుట మిక్కిలి తప్పిదము. విత్తులు కొట్టించుటవలన, వాటివలన పనికిమాలిన దూడలు పుట్టకుండును. పనికి మాలిన యెడ్లవలన మంచిదూడలు పుట్టకుండుట వల్లనే మనపశువులు రాను రాను హీనస్థితికి వచ్చుచున్నవి. సరియైన యీడురాని పశువులను దాటించరాదు.

విత్తులు కొట్టు విధానము ఫలితములు:— మన దేశమందలి పశువులకు విత్తు (పిచ్చులు) కొట్టుటకు సాధారణముగా, సుత్తి, కఱ్ఱ చెక్క, రాతిగూటములలో నేదో నొకదాని నుపయోగింతురు. ఇట్లు చేయుటచే విత్తు సరిగా నలుగకపోవుటచే సంపూర్ణఫలితము గలుగదు. అట్టి యెడ్లు దాటుటచే నొక్కొకపుడు ఆవులకు కూడ నుపద్రవము గలుగవచ్చును. గనుక యిట్టి పద్ధతిని విరమించి, విత్తులుండు కోశములను, చాకుతోడనో, నవుంసక యంత్రము తోడనో దెరచి - యందుండెడి విత్తులను గోసిగాని, పిండివేసిగాని విడచిపెట్టిన యెడల జాల లాభదాయకముగ నుండును. విత్తులను దీసినతరువాత నొక పాలుకొర్రాబలిక్ యాసిడును, ఇరవైపాళ్ల వేడినీటితో జేర్చి, దానితో కడుగుచుండిన యెడల త్వరలో వుండు మానిపోవును. టింక్చరు ఫెర్రి పెర్లోరైడుతో పై ప్రకారమే చేసినను మానిపోవును.

విత్తులను కొట్టుటకు మారుగా చిన్నతనములోనే దూడల పిచ్చులకు ప్రతిదినమును మనము కూరలలో వాడుకొనెడి ఉప్పును రాయుచున్న యెడల, వాటిని తల్లులు నాకుచుండును. ఇట్లు చేయుటవలన కొంతకాలమున కట్టిదూడలు విత్తులు కొట్టనవునరము లేకుండ నవుంసకము లై పోవునట్లు కొందరు పెద్దల వచనముకూడ గలదు.

ఆబోతులుగా నుండదగిన పశువులు:—దూడలయొక్క తల్లులు మంచి లక్షణములు గలవై, మంచి పాడి గలిగినవిగా నున్నచో వాటిదూడలుకూడ మంచిలక్షణములు గలవై బలిష్ఠములుగ నుండును.

అట్టి దూడ యాబోతుగ నచ్చువేయబడినచో సంపూర్ణ సద్గుణములు గలిగి దానికి పుట్టెడు దూడలకు కూడనట్టి మంచితోడము లన్నియును గలిగితిరును. అచ్చువేయదలచుకొన్న దూడలు పెద్దవైన పిదప రెచ్చి తమ కొమ్మలతో నితరుల కెవ్వరికిని హాని కలుగకుండు నట్లు చేయుటకుగాను యట్టి దూడలకు గొమ్ములు వచ్చుట కారం భించునపుడు, కొమ్ములువచ్చు ప్రదేశమున చర్మముపై రోమములను దీసివేసి కొన్ని చుక్కలు యెమోనియా ద్రావకము వేసిన నీటితో కొమ్ములకు తగులకుండ చర్మమును కడిగివేసి, పిదప కాస్టిక్ పొటాష్ (Caustic potash) ముక్క నొకదానిని కారు (Forceps) తో పట్టు కొని దానికొనను నీటిలో ముంచి పదిసార్లు మెల్లగా కొమ్ముపైన పూయవలెను. దూడ రెచ్చినచో పూయుట మానవలెను. ఇట్లు చేయుటవలన బాధయుండదు. పుండుపడదు. కొమ్ము మాత్రము మాడిపోవును. పొటాష్ ముక్కను, చేతితో పట్టుకొన్నచో చేయి కాలును గనుక కారుతోనే పట్టుకొనవలెను.

అబోతుల నెన్నడును మూడేండ్ల వయసులోపున ఆవులపై నెక్కనీయరాదు. అటుగాక వాటిని దాటనిచ్చినచో నవి చెడిపోవు టయేగాక దూడలుకూడ మంచివిగా పుట్టుట యరుదు. అందుచే వయసు వచ్చు పర్యంతము ఆబోతుల ముందుకు ఆవులను తోలరాదు.

స శే వ ము.

హెచ్చరిక.

ఇతర వైద్యవిధానములను వాడి, విసిగి విరక్తిజెందిన,
బల్ల వ్యాధులకు

“డాక్టరు బ్రదర్స్” వారి యెర్మందు

వ ర ప్ర సా ద ము.

స్వస్థవృత్తము - ఆహారము

సో|| అత్యాహారం భవేత్|| - అల్పాహారం బలక్షయం

తేనహారం సమంసౌఖ్యం - ఆయుశ్చేదేన ముత్తమం.

అనెడి యారోగ్యనూత్రము ననుసరించ వలసియుండ మానవు డశ్రద్ధతో నాహార నియమములను పాటింపని కతమున వ్యాధిగ్రస్తు డగుచున్నాడనుట నిర్వివాదాంశము.

భోజన సమయమున ద్రవ పదార్థముల నెక్కువగా పుచ్చు కొనినచో జీర్ణరసములతో కలసి వాటి శక్తిని నశింపజేయును. ఎల్ల పు డును భోజనము మితముగా నుండుట మంచిది.

రోగులకు రోగాతిశయమును బట్టి ఒక్కొక్క, రుచిమీదకు మనసు పోవుచుండును. కారము యెక్కువగా తినవలెనని గాని, వేడి పదార్థములు తినవలెనని కాని కోరిక పుట్టినచో అజీర్ణముగా నున్న దని గ్రహింపనగును. పుల్లటి వస్తువులపై కోరిక యున్నచో పైత్యము యధికముగా నున్నదనియు, చల్లని వస్తువులం దవేళ్ల గలిగినచో శరీరమందుష్ణ మధికముగ నున్నదనియు గ్రహింపనగును. రోగులకు సాధారణముగా ద్రవరూపమగు యాహారమిచ్చుట కడు శ్రేయము.

పచనపదార్థముల యొక్క ఆవశ్యకత:— ఆదిని మానవుడు కూడ పండ్లు దుంపలు ఆకులు మొదలైనవి తన యాహారముగ జేసి కొని జీవించెడివాడనియు, రానురాను బుద్ధిబలము హెచ్చినకొలది నిష్పను పుషయొగించి వంటకలవాటు పడెననియు, శాస్త్రజ్ఞు లభి ప్రాయమిచ్చి యున్నారు. సృష్టియందలి జీవకోటి కంతటికిని యాహారము తినుటకు పూర్వము నిష్ప సుషయొగించుట యనునది గ్రహించిన దొక్క మానవుడే యై యున్నాడు. కనుక మానవుడే వంట పదార్థములను సేవింప వలసినదని రుజువగుచున్నది. పచనమయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము యాహారమును సులువుగా జీర్ణమగునటుల జేయుటయై యున్నది.

అమితాహారము, తొందర భోజనము:— తొందరగా భుజించుట, యధికముగా భుజించుట యనునవి రెండును జీర్ణమండలమును జెరచును. బాగుగా నమలి తినువారలకు కొలది యాహారముతో నాకలి తీరును. అటుగాక తొందరగా తినినచో హెచ్చు యాహారము భుజింపబడి, జీర్ణముగాక యనేక వ్యాధులు జనించుటకు కారణ మగును.

భోజనమయిన వెంటనే శరీరమునకుగాని, మెదడునకుగాని యలసట గలుగజేయుట, అలసట జెందిన వెంటనే భుజించుట యను నవి మిక్కిలి చెడు యలవాట్లు - ఇందువలన వెంటనే కొంత విశ్రాంతియు, అలసట చెందిన తర్వాత కొంతవిశ్రాంతియు మిక్కిలి యవసరము. భుజించిన వెంటనే నిద్రించుట, సంభోగించుట, స్నానము చేయుటయనునవన్నియు అజీర్ణహేతువులే యగును.

స శేష ము.

శారీరశాస్త్రము. (Anatomy & Physiology)

—

కాళ్లు చేతులు వీటియందలి యెముకలు.

భుజమునందలి యెముకలు:—(The Shoulder Bones)
భుజమునందు రెండెముకలుగలవు. మెడ కొంకి లేక జత్తువు (Clavicle) యనునదియు, అంస ఫలకము Scapula) ఇట్టివి రెండు జతలు మానవ శరీరమందుగలవు. మెడ కొంకి యొక్క నొక చివరభాగము రొమ్మెముకతోడను, రెండవ చివర అంస ఫలకముతోడను యతుకబడి యున్నది. ఇట్టి కొంకులు భుజములను విప్పట కుపయోగించును. అంసఫలకము త్రిభుజాకృతిగానుండి, చాలభాగము పల్చుగను, బల్ల పరపుగను యుండును. మెడ కొంకితో నతకబడిన కోణము వద్ద మాత్రము దళసరిగా నుండును. అంసఫలకము పక్క తెమగలను కప్పి విసనకిరెను పోలి యుండును.

చేతులందలి యెముకలు:—(Bones of the hands) భుజము నుండి మోచేతివరకును వ్యాపించి, దృఢముగానుండెడి యెముకకుదండ చేతి యెముక లేక భుజాస్థి (The arm bone or humerus) యని పేరు. ముండేతియందు రెండెముకలు గలవు. బొటన వ్రేలితట్టున యుండెడి యెముకకు మణిబందాధారాస్థి లేక ప్రకోష్ఠిక (Radious) అనిన్ని, చిటికెన వ్రేలితట్టున యుండెడు యెముకకు కూర్పకాస్థి లేక మూర యెముక (Ulna) అనిన్ని పేర్లుగలవు. మణికట్టునందును, అరచేతి యందును ఎట్లు త్రిప్పినయట్లు తిరుగుటకు వీలగునట్లు సన్నపాటి యెముకలు అమర్చబడి యున్నవి.

మణికట్టునందు యెనిమిది యెముకలు కలవు. వీటికి మణికథ ములు (Carpal bones) యన్నా, అరచేతియందు అయిదు యెముకలు గలవు. వీటిని కరాంగుళ్యాధారాస్థులు (Metecarpal bones) అందురు. వ్రేళ్ళయందు, బొటన వ్రేలియందు మాత్రము రెండును, మిగిలిన నాలుగు వ్రేళ్ళయందును ఒక్కొక్కదానియందు మూడేసివంతున పండెండును వెరిశి వ్రేళ్ళయందలి యెముకలు పదు నాల్గులు గలవు. వీటిని కరాంగుళ్యాస్థులు (Phalanges) యందురు.

స శేషము.

మీ మాంస

మూలికాపస్తావన - (బలా చతుష్టయము.)

బలయను మూలికక చిట్టాముట్టియను నామాంతరముగలదని వాడుక. బలయందు నాలుగు జాతులు గలవని కొందరును అయిదు లేక ఆరుజాతులని మరి కొందరును వచించుటయు గలదు. ఆరు జాతులే వనగా:— (1) బల, (దీనినే సాధారణ బలయనుటయు గలదు,) (2) అతిబల, (3) మహాబల, (4) నాగబల, (5) రాజబల, (6) భద్రబల యనునవి.

ప్రతి మూలికయు సాధారణముగ నాలుగుజాతు లుండుట సహజము గనుక పూర్వసాధ్యమైనదాయాను సార్థము వరుసగా మొదటి నాలుగు బలలే ప్రాధాన్యములని గ్రహింపవలెను. ఈ నాలుగు బలలయొక్క నిర్ణయము నేటివరకు యే గ్రంథకర్తలుగాని, వైద్య విద్వాంసులుగాని జేసియుండలేదు. అట్టియెడల గ్రంథాధారములతో నుండెడి వైద్య సోదరులు మూలికల నమ్మెడి దుకాణదారులపై నాధారపడి, నట్టివారేవిధముగ మూలికలక్షణము నొకేదినుసుగల బుట్టను త్రిప్పి యిచ్చుచుండినను, పాపము మూలికలను గుర్తించలేని వైద్యసోదరులేమి చేయగలరు? మహా ప్రసాదముగ స్వీకరింపక తప్పదు కదా! అదియును గాక నిఘంటులను రచించిన గ్రంథకర్తలే బల విషయము నిరూపణ చేయుక వారికి తోచినరీతిని వ్రాసి వైద్యసోదరుల కందజేయుచున్న తగుణములో నట్టివారి యాజ్ఞను శిరసా వహించి నడచుకొనక తప్పదుగదా? ఇట్టి పరిస్థితులలో ఆయుర్వేద వైద్యులను “క్వాక్సు” (Quacks అనగా శాస్త్ర పరిచయములేని వైద్యులు) యని పిలవకేమి చేయుదురు? ఇట్టి “క్వాక్సు” పట్టభద్రులై అన్యవిధాన మవలంబించిన డాక్టరు సోదరులందుకూడ యున్నప్పటి కిని, రాజపోషణకరమైన యితర వైద్యవిధాన మవలంబించిన వారికట్టి నామము పరిపాటియైనది. అందునను ఆయుర్వేదీయుల పట్ల గట్టిగ అన్వయింపబడుటకు కారణము లేకపోలేదు. ఏ శాఖకు చెందినవారైనను సరే నిప్పటి వైద్యులలో నూటి కెంతమంది శాస్త్ర పరిచయము గల వైద్యులలో నిర్ణయించి చెప్పట కంటె ప్రతివైద్యసోదరుడును, తనకు తానేయెట్టి వైద్యులలో జమ కట్ట బడగలడో ఆలోచించుకొని తన లోటులను పూర్తి జేసికొనుటకు ప్రయత్నించుట సమంజసము. ఇప్పటికైన వైద్యసోదరు లెల్లరును తగిన కృషి చేయుచు, వారికి దెలిసిన మహద్విషయములను, తోటివైద్యసోదరులకు తెలుపుటకు ప్రతి బంధకము లేనిచో పత్రికల మూలమున వెల్లడించుచు, దేశీయ వైద్యముగ నాయుర్వేదమును పూర్వపు ఔన్నత్యమునకు దెచ్చుటకు తోడ్పడెదరుగాక. ఇక బలాచతుష్టయ మేదియోనిర్ణ

యంతము. ఇట్టి నిర్ణయ మేర్పడుటకు ముందు, బలయొక్క పర్యాయ పదములు, నై సర్గిక స్వరూపములను గమనింతము.

స శేషము.

శిశు వ్యాధులు, చికిత్సలు.

కుకూణక బాల రోగనిదానము:—(ఇచటనుండి శ్లోకములు వ్రాయబడక భావములు మాత్రమే వ్రాయబడును.)

శిశువునకు పాలదోషమువలన, కుకూణకమనెడి రోగము జనించును. అందుచే కండ్లు దూరద గలిగి పలుమారు నీరు ప్రవించుటయేగాక, కండ్లు, శిరస్సు ముక్కులను సహా శిశువు నలుపుకొనుచుండును. (రుద్ధుకొనుట.) మరియు కండ్లు తెరచుటకు సశక్తమైన సూర్యకాంతిని చూడజాలకుండును.

పైవ్యాధికి చికిత్స:—కరక, తాడి, వుసిరిక, లొద్దుగచెక్క, శెల్లగలిజేరు, అల్లము, నేలములక, పెద్దములక యనువాటిని నూరి ఉడికించి, సుఖోష్ణముగ శరీరమునకు లేపన మొనరించినచో శ్లేష్మము హరించి కుకూణక రోగమంతరించును.

పారిగర్భిక నిదానము:—గర్భవతియైన తల్లి యొక్క పాలు శిశువు త్రాగినచో, దగ్గు, అగ్నిమాంధ్యము, వమనము, లింఢ్ర, కాస, అరుచి, భ్రమ యనునవి గలుగుటయేగాక, శిశువు యొక్క కడుపుసహా వృద్ధియగును. దీనికే పరిభవమును మరియొక పేరు కూడ గలదు. ఈ వ్యాధికి దీప నౌషధములను వాడవలెను. (వేడిజేయు మందులనే దీప నౌషధ మనియెదరు.)

స శేషము.

ప్రవ్యాధులు - చికిత్సలు.

తెల్లగుడ్డను కాల్చిచేసిన మసి, పంచదార సమానభాగములుగా కలిపినది పూటకు బేడెత్తువంతున నేవించి, పులగమును నేతిని జేర్చితినినచో తెల్లకుసుమవ్యాధితగ్గును. ఉప్పుకారములుమానవలెను.

సల్లతుమృజిగురు, తెల్లజీలకర్ర, పొగపచ్చెక్క చూర్ణము, పంచదార యనునవి యొక్కొక్కటి తులమువంతున నేకరించి, ఆవునేతితో లేహ్యపాకముగావండి పూటకు అరతులంవంతున నేవించి పై విధముగా పథ్యమున్నయెడల తెల్లకుసుమ తగ్గును.

ఏలకులు, నాగకేశరములు, జాజికాయ, జీలకర్ర, కురువేరు, వట్టివేళ్ళు, శ్రీచందనము సమభాగములుగా చూర్ణించి పూటకు బేడెత్తువంతున చక్కెరతో దీసికొన్నచో తెల్లకుసుమ తగ్గును.

తెల్లజీలకర్ర, గవ్వపలుకు సాంబాణి, మాచికాయ యనునవి సమాంశలుగా చేర్చి పూటకు బేడెత్తు వంతున మంచినీటితో నిచ్చినచో తెల్లకుసుమ తగ్గును.

ఏనుగు పల్లెరు యాకులు 7, మిరియాలు 7, వెల్లుల్లిగర్భాలు 7 నూనూరి మౌతకట్టి పరగడుపున పక్షము దినములు దీసికొని పులగమును నేతితో తిన్నచో తెల్లకుసుమ తగ్గును.

పిడక కాల్చిన బూడిద (వెలిబూడిద లేక కచ్చిక)ను వస్త్రఘాలిత మొనర్చి పూటకు బేడెత్తువంతున పాలతో నిచ్చినచో తెల్లకుసుమ తగ్గిపోవును.

తెల్లజీలకర్ర, కాల్చిన వేపాకు యొక్క మసి, చక్కెర యనునవి మూడును సమాన భాగములుజేర్చి మంచినీటితో నిచ్చినచో తెల్లకుసుమ తగ్గును.

చిరివేళ్ళు, అతిమధురము, తిప్పనత్తు, శ్రీగంధము, జాజికాయ, తామరపువ్వునందలి కేసరములు, చల్లగడ్డ (సఫేదమిసి) యనునవి సమాంశలుగాజేర్చి, చూర్ణించి సమాంశలు పంచదారను కలిపి, పూటకు బేడెత్తువంతున నేవించినచో తెల్లకుసుమ తగ్గును.

స శ్రీ వ ము.

దీర్ఘవ్యాధులు - ఊయ లేక రాజయత్న.

ఊయవ్యాధి నివారణకు ముఖ్యముగా కావలసినది తరుణములో రోగమును గుర్తించుట, వెంటనే చికిత్సించుట యనునవి. వ్యాధియొక్క ప్రారంభావస్థనందే గుర్తింప గలిగినచో, అచిరకాలములోనే, తక్కువ ప్రయత్నముతో రోగమును మాపుజేయ వచ్చును. ఆలస్యమైనకొలది నన్నియు వ్యతిరేకములే యగును.

రక్తవమనము లితర కారణములచే గూడగలుగును. అయినను ఊయగా ననుమానించి, చికిత్సజేయుట శ్రేయస్కరము. ఊయసంబంధమగు రక్తవమనము మిక్కిలి యెరుపురంగుగలిగి నరుగుతో గలసి యుండును.

రక్తజీరతో కూడిన కల్లెతో వచ్చెడి దగ్గును, తప్పక పూపిరితిత్తుల (Pulmonary Tuberculos) సంబంధమగు ఊయగా గుర్తింపవలెను. ఊయలో నుండెడి రక్తవాంతి వెంటనే తగ్గక ఒకటి రెండు దినములు కూడ వరుసగా నుండుటకూడ గలదు.

పుఫునవేషపువాపు (పూపిరితిత్తులపై నుండెడి పొరయొక్కవాపు) (Pleurisy) :—ఊయతో కూడిన పూపిరితిత్తులు ఒకానొకపుడు, పుఫునవేషపువాపు (Pleurisy) గను ; పుఫునవేషపువాపు ఊయగను మారవచ్చును. ఇట్టిసమయములందా యాసంబంధమగు జీవులు నిశ్చలముగ నుండును. అనగా ఊయసంబంధమగు వ్యాధినుండి పుఫునవేషపువాపు వ్యాధికి మారునపుడు ఊయజీవి నిశ్చలముగ నుండుట. ఇట్లే మిగిలినది కూడ యుండునని గ్రహించదగును.

నూటికి ముప్పదిమంది ఊయవ్యాధి గ్రస్తులు పుఫునవేషపు వ్యాధి గ్రస్తులగుచున్నట్లు చాలమంది వైద్యపుంగవులు కనిపెట్టి యుండిరి. పుఫునవేషపువ్యాధి గ్రస్తులలో నూటికి యాభైమంది ఊయ వ్యాధి గ్రస్తులగుటయు గలదు. కనుక మనజాగ్రత్త నిమిత్తము

పుష్పనవేషపువ్యాధిని తప్పక తీయసంబంధము గలిగి యుండునట్లు నెంచి తగినంత జాగ్రత వహించవలెననుట మరువరానిది.

తీయవ్యాధి యంకురించిన విధవ చాలకాలము వరకుతీయ లక్షణము లగుపించకుండుటకూడ గలదు. ఇట్టి సమయములందు సాధారణముగా రోగి చురుకు దనము తగ్గి బడలిక కలిగియుండును. ఆహారమునందిచ్చలేక యుండును. ఆయాసము గలిగి యుండును. ఈ లక్షణముల నన్నిటికిని తీయ నూత్నజీవులచే సృష్టింపబడెడి, విషయు క్తమగు చీమునంటి పదార్థమే కారణము. ఈ లక్షణములతో కూడిగాని, కొంతకాలమైన తర్వాతగాని, సాయంకాలము రోగికి స్వల్పజ్వరము, (దీనినే వ్రుకని రోగులందురు) నాడియందు చురుకు దనమును గలుగును. ఇట్టి దశలో స్వల్పముగ దగ్గుయుండవచ్చును. లేదా లేకుండ నగును. లేక స్వల్పముగ దగ్గు ఉదయమునగాని, రాత్రి భాగమునగాని యుండవచ్చును. దగ్గునపుడు కొందరికి కళ్ళే పడుటయు, మరికొందరికి కళ్ళే లేకుండుటయు కూడగలదు. అనగా పొడిదగ్గుమాత్రమే యుండును. కొందరియందు అగ్నిమాంద్య ముండును. సరముల నిస్సత్తువ, చర్మము ఆరిపోయి బిరుసెక్కుట, మాటబొంగురువారుట కూడ గలుగును. ఏకారణముల చేతనైనను పై లక్షణములు రోగియందు గన్పించిన వెంటనే అశ్రద్ధ నెంత మాత్రమును శ్రేయక జాగ్రత వహించవలెను. ఒకే వ్యక్తియందు అన్నిలక్షణములును యగుపించవు.

దగ్గు:—(Cough) తీయకు గుర్తు దగ్గుయనునది ముఖ్యమని యెంచబడును. అట్లని ప్రతిసామాన్యమైన దగ్గును తీయగా ననుమానించి మనోవ్యాధిని తెచ్చిపెట్టుకొనరాదు. తీయవ్యాధికి ప్రారంభ దశనందు వ్రుదయముపూట దగ్గుయధికమై, కళ్ళే లేక హంతి గలిగి యుండును.

ఒగర్దు:—(Dyspnoea) రోగిని యిది మిక్కిలిగా వ్యాధి గ్రస్తునిగ జేసి, పూసిరి అందకుండజేయుచు, ఇతరలక్షణములలో తీయ రోగము ననుకరించు చుండును.

స శేషము.

ప్రథమ చికిత్స. (First Aid)

ఎముక విరుగుటచే గలిగిన గాయములకు చికిత్సచేయుటకు ముందు గమనింపవలసిన విషయములు:—ఎముక విరిగినదీ, లేనిదీ సందేహముగానున్నను విరిగినట్లే యెంచి కట్టుకట్టవలెను. కట్టు కట్టు నపుడు బద్దలు ముందుపెట్టి దానిపైన కట్టు గుడ్డలతో కట్టవలెనేగాని, విరిగిన అవయవముపైన బద్దలు లేకుండా కట్టుకట్టరాదు. గాయము తగిలిన మనిషి నొక చోటినుండి కదల్పుటకు ముందు యెముక విరిగిన అవయవమునకు కట్టు కట్టిన పిదపనే యట్టిపనిచేయవలెను. కాలి యందలి యెముక విరిగిననో నట్టివ్యక్తి యొక్క పాదమును కాలికి సమకొనిముగా నుంచవలెను.

మణికట్టు, చేయి, ప్రేలు, చీలమండ, పాదములందలి యెముకలు విరిగినయెడల, యెల్లపుడును కట్టు బద్దలకు మెత్తల నేర్పాటు చేసిన పిదపనే కట్టు కట్టవలెను. మెత్తలనగా దూదిగాని మెత్తని గుడ్డల మడతగాని కట్టు బద్దలకు జేర్చి కట్టుటయే.

దండచేయి, ముంజేతులందలియెముకలు విరిగినచో, ముంజేతిని మోచేతికంటె పైకి నెత్తియందునట్లు చేయవలెను. ప్రేళ్ళను పైకి చాచి యందునట్లు చూడవలెను.

కట్టుగట్టునపుడు గాయముల కిరుప్రక్కలనుండు కీళ్ళు కదలకుండునట్లు జాగ్రత్త పడవలెను. గాయముపైన బద్దను నేరుగా పెట్టి కట్టుకట్టరాదు.

ఎముకలు గూళ్ళనుండి తొలగిపోయిన గుర్తులు:—కీలువద్ద యెముకలు ఒకదానితో నొకటి కలపబడినట్లు అమర్చబడి యుండు కీళ్ళు గూటినుండి బైటికి తొలగిపోవుటయే, యెముక తొలగిపోవుట (Dislocation) యందురు. సామాన్యముగా భుజము, మోచేయి

ప్రేమ, క్రింది దవడలయొక్క కీళ్ళయందలి యెముకలు తమ గూళ్ళ నుండి తొలగిపోవుచుండును.

తొలగినకీళ్ళ వద్ద అపరిమితమగు బాధ గలుగును. అట్టి అవయము కదల్చుటకు వీలుండదు. తొలగిన కీళ్ళ వద్ద వాపుండును. నొప్పి గలిగియుండును. అంగవికారముండును. తొలగిపోయిన యెముక పొడవుగాగాని, పొట్టిగాగాని కన్పించును. ఎముకలు ఒటికీలు వద్దనే తొలగును గాని రెండుకీళ్ళవద్ద తొలగనేరవు. ఎముకలు విరుగవు. కగకరశబ్దముండదు. ఎముక తొలగిపోయినకీలు కదలక స్థిరముగా నుండును. తొలగిపోయిన యెముకనుతాకి తెలిసికొనుటకు వీలుండును. ఎముక విరుగుటకును, కీలు తప్పుటకును, తేడా యేమనగా, తొలగిపోయిన అవయవమును, కదల్చుటకు సాధ్యపడకుండుటయేనని గ్రహించవలెను.

ఎముకలు తొలగిపోయినపుడు చేయవలసినచికిత్స:—తొలగిపోయి యుండెడి అవయవమును సాధ్యమైనంత వరకు రోగికి సౌఖ్యమగు స్థితిలో నుంచవలెను. దీనికి చికిత్స చేయుటలోని యుద్దేశ్య మేమనగా, జారిపోయిన యెముకను, దాని యథాస్థానములోనికి పంపుటయే. ఇట్లు చేయుటకు బాగుగా తర్ఫీదైన వైద్యుని సహాయమవునరము. గనుక యెముక తొలగినదని తెలిసిన వెంటనే అశ్రద్ధ యొనర్చుటయును జేయక నేర్పరియైన వైద్యునియొద్దకు దీసికొని పోవలెను. రోగిని యెంత త్వరగా చేర్చిన, యంత తొందరగా యెముకను గూటిలో చేర్చుటకు వీలు పడును. ఆలశ్యమైనచో శస్త్రచికిత్సకూడ చేయవలసివచ్చును. తనకు చేత కాని యప్పుడు జారిపోయిన యెముకను యథాస్థానమందుటకు యెంతమాత్రమును ప్రయత్నింపరాదు. గుడ్డను చల్లని నీటిలోగాని మంచుగడ్డవేసిన నీటిలోగాని తడిపి ఒలిచిపోయిన కీలుమీద పుచ్చుటమంచిది.

స శే ష ము,

అ గ ద త ం త ము

ఇంగిలీకం:—నేతితో మిరియాల పొడినిచేర్చి యేడు దినములు సేవించినచో దీని వికారమణగును.

కర్పూర శిలాజతు:—పైఘికారమే చేయవలెను.

జిల్లేడు పాలు:—ఆవు వెన్నలో సంచదారనుచేర్చి సేవించినను, నీలియాకు రసమును త్రాగినను, జిల్లేడు పాలయొక్క దుర్గుణములు నశించును. పటికి బెల్లమును నీటితోజేర్చి యిచ్చిన తగ్గును.

జిల్లేడు మొగ్గలు:—నిస్వేషమును సేవించినచో దీని విషవికారమణగును.

జిల్లేడుపాలు, నూనె:—దీని విషము. గోదె వెన్నను దినిపించినచో మాయమగును.

మూత్యములు:—ఆవుపాలు, తేనె, నేయిని సమాన భాగములుగజేర్చి, పటికిబెల్లపు పొడినిజేర్చి యిచ్చినచో, దీని యొక్క దుర్గుణములు తగ్గును.

పగడములు:—పైఘికారము చేసినచు, వెదురు వేళ్ల రసమునిచ్చినను దీనిచెడ్డ పోవును.

వజ్రములు:—పైఘికారమే చేయవలెను.

పెద్దముత్యాలు:—బియ్యపు పిండిని తినిపించినచో పెద్దముత్యాల యొక్క అవగుణములు తగ్గును.

మంచు ముత్యాలు:—పులి గోరుచూర్లము నిచ్చినచో దీని దుర్గుణమణగును.

పువ్వురాగము:—భూచక్ర రసము నిచ్చినచో దీని వికారమణగును.

వైద్యార్థము:—దీనివలన గలిగిన అవగుణములు, ఉసిరి కాయల రసము నిచ్చినచో తగును.

గోమేధికము:—గోమయమును, గోమూత్రమును నేవించిన యెడల దీనియొక్క విష్కప్తభావము నశించును.

మాణిక్యము:—దీని వికారమునకు జ్యోతిష్కృతి (పెద్దపెక్కుడు లేక మాల్యంకిణి) యొక్క పచ్చిరసము నిచ్చినచో తగ్గిపోవును.

నీలము:—ఈతవేళ్ళ రసమునిచ్చినచో దీని చెడుగుణములు నశించును.

కృష్ణాభకము:—నల్ల తులశాకు రసము నిచ్చినచో దీనివలన గలిగిన దుర్గుణము లంతరించును.

శ్వేతాభకము:—శ్వేత మోదుగ రసమునిచ్చినచో దీని చెడుగుణము లడగును.

రసకర్పూరము:—రాతి పండును వేడినీటితో నరగదీసి యిచ్చినచో, దీని వికారము శాంతించును.

సవ్వరము:—కొబ్బరినీటిని పొంగించి తగుమాత్రము, నిమ్మ కాయరసమును జేర్చి యిచ్చినను, గాడిదమాత్రమును త్రాగించినను, దీని వికారము పోవును.

సర్వపాషాణములు:—పమిడి పత్తాకు, దీనిపూలు, కాయలు కలగల్గి నూరిన రసమునుగాని: నీలి వేళ్ళ, మిరియాలుచేర్చి నీటితో కషాయము కాచిగాని, కాకరాకురసము, నేరేడిపండ్లు, మిరియాలు, వెలగపండు, తమలపాకు తీగెయనువాటి కషాయమును గాని యిచ్చినచో సర్వపాషాణముల యొక్క చెడుగుణము లను నశించును.

జెముడుపాలు:—తులసి విత్తుల చూర్ణమునుగాని, తంగేడాకును నూరిగాని దీనికొన్నచో, దీని విష వికారము శాంతించును. కలకండ్ పొడిని, నీటితోచేర్చి త్రాగించి, చింతాకు చల్లని నీటితోనూరి శరీరమునకు పూసినచో వికారము నశించును.

బొంతజెముడు:—పై మాదిరిగనే చేయవలెను. లేదా పెసర కట్టుగాని, బియ్యపు జావనుగాని యిచ్చినచో దీని విషవికార ముండును.

సన్నజెముడు:—(కాడజెముడు.) గేదెవెన్నునుగాని, తంగేడు చిగుళ్ళరసమునుగాని, నీరుల్లి పాయల రసమునుగాని యిచ్చినచో దీనిచెడుగుణము లంతరించును.

వసనాభి:—చిరివేళ్ళరసముగాని, పచ్చినేరేడు చిగుళ్ళనుగాని, సరమూత్రమునుగాని యిచ్చినయెడల దీనిచెడుగుణము లంతరించును.

వసనాభి, నూనె కలసినది:—చిరికూర, పెన్నేరునుచేర్చి యిచ్చినచో (పెన్నేరు రసమునిచ్చినను) వీటిచెడుగుణము లడగును.

మంచి నూనె గన్నేరువేళ్ళు:—కరక్కాయ పొడిని నీళ్ళతో గలిపి త్రాగినచో, వీటిని కల్పిసేవించిన విషము నశించును.

చెముడుపాలు నూనె:—అప్పుడు వెన్న కాచిననేతిని త్రాగినచో వీటిచెడుగుణము లంతరించును.

నూనె, గురిగింజలు:—చిట్టివేళ్ళ రసమును చారెడు త్రాగించినచో దీని విషగుణములును.

పోస్తుపొట్టు, నూనె:—శొంఠిపొడిని వేడినీటితో గలిపి త్రాగించినచో, దీని విషమడగును.

నూనె, జొన్నన్నము:—నూనెయు, జొన్నన్నమును కలిపి నూర్చిత్రాగిన విషమునకు, మొగలిచండ్రరసము నిచ్చినచో తప్పక తగ్గిపోవును.

స శేషము.

వి వి ధ వి ష య ము లు.

సమస్త బాధలకు నొకమంచి యౌషధయోగము.

మెంథాల్ — ఒకభాగము, (పెప్పర్ క్రింటునత్తు.)

థైమాల్ — ఒకభాగము, (వామ్మొపువ్వు.)

కాంఫర్ — ఒకభాగము, (ముద్దహారతి కర్పూరం.)

పైవాటినిన్నిటిని గాజుబిరడాగల నీసాలోవేసి కదిపినయెడల ద్రవమువలె నగును. దీనిని ఒకటి రెండుచుక్కలను తమలపాకుమీద గాని, నాలుకమీదగాని వేసుకొని మ్రింగినచో, తలనొప్పి, కండ్లు బైర్లుగముట్ట, సొమ్మసిలుట, గుండెదడ మొదలైనవి తగ్గును. నాలు కైదుచుక్కలను కొంచెము నీటిలో వేసి త్రాగినచో కడుపుబ్బరము, కడుపులోపోట్లు, పైతృశూ, వికారము మొదలైనవి తగ్గును. ఏ విధ మగు బాధలైనను సరే పైకి రాసినను, చెవిపోటు, పండ్లపోటు తల నొప్పులకును అమోఘముగా సరిచేయును. దీనిని హిందూదేశము నందలి మందుల కంపెనీలు వివిధ నామములతో ప్రచారము చేయు చున్నారు.

(A VERY GOOD PRESCRIPTION FOR VARIOUS PAINS.)

Menthol	1 Part.
Thymol	1 Part.
Camphor	1 Part.

This should be mixed in a stoppered bottle a drop or two on tongue or betal leaf (pan) is a good stimulant in head ache, giddiness, fainting, Palpitation etc. Four or five drops in water is a useful Carminative in flatulence Colic, gastric pain, nausea etc. Externally it is applied over seat of Pain in Various conditions: Ear ache, Tooth ache, Head ache, etc. This is a very good combination and is much advertised by some Indian firms by different

names and is offered to the public in dilute form. But the above preparation is the best suited and is found more efficacious.)

AN EXCELLENT OINTMENT FOR HEMORRHOIDS.

మూలశంఖవ్యాధిక ప్రశస్తమైన ఔషధయోగము.

Powdered opium
నల్లమందును పొడిగా జేసివడ. { 30 గ్రయములు.

Tanin (టానిన్) 1 డ్రాం.

Carbolic acid 15 m.s. (కార్బాలిక్ యాసిడ్ 15 చుక్కలు)

Oil lobelia 10 m.s. (లియం లొబీలియా 10 చుక్కలు)

Sol. Sub acetate lead 20 m.s. (సబ్ యూసిటేట్ లెడ్ సొల్యూషన్ 20 చుక్కలు; Simple ointment 1 oz. (సింపిల్ ఆయింటు మెంటు 1 ఔన్సు.)

Apply locally morning & night.

పైవాటిని కలిపి పెక్కి పూయవలెను.

ఆంగ్లేయ చికిత్సా రత్నములు.

రేచీకటి, పగటిచీకటి (Blindness):—పతి రెండుగంటలకు, (అనగా చెవులలో ధ్వనులు వచ్చు పర్యంతము.) (i. e. till ears ring) ఒకటి మొదలు రెండుగంటల క్యూనా నిచ్చినచో రేచీకటి, పగటిచీకటి తగ్గును. ఒక సుప్రసిద్ధ ఆంగ్ల వైద్య శిఖామణి తెలుపుచున్నాడు.

కురుపులు, రాచికురుపులు (Boils & Carbuncles):—ఆరోమేటిక్ సల్ఫ్యూరిక్ యాసిడ్, (Aromatic Sulfuric Acid), అనే మందును, భోజనానంతరము ఒకగంటకు 20 చుక్కల మోతాదు

వంతున రోజుకు రెండుపర్యాయములు హైడ్రోమ్యూరేట్, పొటాష్ నైట్రేట్ (Ammonium chloride) ను, పొటాష్ నైట్రేట్ (Potas nitras) ను, సమానభాగములుగా కలిపి, దానికి మూడురెట్లు నీటిని జేర్చి, దానితో కురుపులను, రాచకురుపులను, కడిగినచో యితర విధానములకంటె త్వరగా మాన్యును.

బోరోగ్లిసరైడ్:—(Boroglyceride):— 62 భాగములు బోరిక్ యాసిడ్ ను (Acid Boric.) 92 పాళ్ళు గ్లిసరైన్ తో జేర్చి కాచినచో, యీమందు తయారగును. దీనిని నీటితో చేర్చి పుండ్లను, వణములను కడుగు చుండినయెడల, వాటిని కుళ్ళకుండా నాపు చేయును.

శిశువుల శ్లేష్మవాతము, రొమ్ముపడినము (Bronchitis in infants.):—శ్లేష్మజాతిబిడ్డలను ఒకేవైపున చాలాసేపు పరుండ నీయరాదు. ముఖ్యంగా వెల్లగిల పరుండ నీయరాదు.

కాల్పులు:—(Burns) పిక్రిక్ యాసిడ్ 75 గ్రెయిలు, (Acid picric.) ఆల్కహోలు 2 ఔన్సులు (Alcohol.) నీరు ఒక క్వార్టరు చేర్చిన దానిని కాలిన పుండ్లకు పూసినచో త్వరగా మానును.

ఆయుర్వేద చికిత్సారత్నములు.

కాల్పులు, పుండ్లు:—ఆముదములో కోడిగ్రుడ్డులోని తెల్లని పొననుజేర్చి, పుండ్లపైని పూసి కట్టు కట్టకుండా వదలినచో యితర కట్టు, పట్టుకంటె ఆమోఘముగా పనిచేయును.

గ్రహణికి, ప్రాకృచ్ఛిమ సమ్మేళన చికిత్స:—శుద్ధగంధకము (Sublimed Sulphur.) 20 గ్రెయినులతో 5 గ్రెయినుల డోవర్సు పొడరును కలిపి ప్రతి నాలుగు గంటలకొక మోతాదు వంతున వాడించినచో గ్రహణి తగ్గును.

వైద్య పుంగవుల వ్యాసములు.

ఏలూరు వాస్తవ్యులును సుప్రసిద్ధ ఆయుర్వేద కళాపరి శోధకులును, వైద్యావధానియునగు శ్రీ కవిరాజ కందుకూరి వేంకట సుబ్బారావుగారిచే రచింపబడిన ఆరోగ్యగీతావళి నందలి ఆరోగ్య ప్రబోధ గీతమును గ్రంథకర్త యనుమతిని యీదిగువను చేర్చడమైనది.

ఆరోగ్య ప్రబోధ గీతము.

(ఎండలో వానలో కూలోడా—వలె)

1. ఏలాటి పనులున్న ఎన్ని తొందరలున్న
మీ దేహపాలనము మీది యేయనియెంచి
ఆరోగ్య మార్గంబు జనులారా !
అరసి వర్తింపుడీ జనులారా !
2. ఆ దేహమేలేక యాటలాడక దేమి
సర్వ కార్యములందు సాహాయ్య మా దేహ
మదినిల్చి కార్యమే జనులారా !
అరసి కావింపుడీ జనులారా !
3. గోచిపాతలతోడ గూర్చున్న మానులే
యోగమని దేహముల బాగునేయుచు నుండ
సర్వంబు గోరేటి జనులారా !
సౌఖ్య మార్గము గనరే జనులారా !
4. దేవుడే జీవుడో దేహమే యాలయము
దేహమ్ము సెలుపగా దివ్యమౌ బలమొకడె
ఆధారమై యుండు జనులారా !
అదినిల్చి కొనుడియ్య జనులారా !

5. అరయ నిద్దుర యొందు అహారఫల మొందు
బ్రహ్మ చర్యంబొందు వ్యాయామ కళయొందు
స్తంభంబులై యుండు జనులారా!
సౌఖ్య సౌధము నిల్చు జనులారా!
6. కప్పి పెట్టినయినుమె త్రుప్పు దుల్లుచునుండు
పెట్టి దాచిన గుడ్డ పిగిలి తీరునుగదా!
కష్ట పెట్టని తనువు జనులారా!
యష్టమా బలమిడునె జనులారా!
7. తాతిలోపలియగ్గి రాపాశిననె పుట్టు
నూతిలోపలి నీరు ఏతమె త్తిననూగు
వ్యాయామ మొనరింపజనులారా!
బలము మనలో నుబుకు జనులారా!
8. బలము బలమనుకొనుచు పలవరించుటతోడ
బలము మలమ్మాత్రముల చలనమందుండునని
తెలిసివర్తింపుడి జనులారా!
నిలిపి మాటాడకుడు జనులారా!
9. తల్లక్రిందులచెట్టు తనువు నిర్మాణంబు
మొదలు చేవలుదేరి మోదమ్ము గూర్చగా
తైలమర్దన మొకడె జనులారా!
దగిన దోహదమాను జనులారా!
10. ప్రొద్దుపొడుపునలేచి ప్రొద్దుతో దిగుగాడి
ప్రొద్దుగుంకిన యంత నిద్దురంగొనవలెను
పెద్ద జాగరణంబు జనులారా!
పెద్దనిద్దుర దెచ్చు జనులారా!
11. నడినెత్తి పై ప్రొద్దు నాట్యమాడే వేళ
కడుపారబోనంబు గుడిసియుండినవేళ

- చదువుసాములు తగవు జనులారా !
శ్రమదీర్చుకోదగును జనులారా !
12. దైవశాసనమంచు దలపోసి పెండ్లాడి
ప్రజల సృష్టింపగా బాల్పడ్డతేజమే
అహారసారమా జనులారా !
అది దాచుకొను డయ్య జనులారా !
13. మీ బిడ్డ మిముబోలి మేటియై మించగా
మీసాలె త్రావించి మీవానిగా జేసి
దేహసౌఖ్యం బిడుడు జనులారా !
దేశభాగ్యము పండు జనులారా !
14. ధనబలము బలమానె ? తున్నాతి బలమానె ?
ఆత్మబలమే బలము అంగబలమే బలము
అదికోరి యిదికోరి జనులారా !
అవుసాలే కొనుడు జనులారా !
15. ధనముండెనని పేదతనముండెనని యెంచి
తెగదిన్నరోగమే తినకున్నరోగమే
కడుపులోపలి యగ్ని జనులారా !
కడతేచ్చ జాగ్రత్త జనులారా !
16. సాక్షికాహారంబు సంఘసేవయుబూని
తలయాడినను పట్టుదల మానరాదంచు
చిట్టిచీమయు జెప్పు జనులారా !
చీమకుట్టదె మీకు జనులారా !
17. బక్కచిక్కిన తెగులె బలిసిపోయిన తెగులె
బాధకై యల్లాడి పగులవేడగ నేల ?
పాడిపంటలభూమి జనులారా !
వైద్యంబు సేయదే జనులారా !

18. ఎచటపుట్టినవారి కిచట బుట్టినచెట్టె
ఎచటబెరిగినవారి కిచటి యాచారంబె
ఆరోగ్య మొనగూర్పు జనులారా!
ఆయురభివృద్ధి నిడు జనులారా!
19. నీరుమారిన శిరోభారమని మూలైదరు
పొరిగింటి తిండియే సరిపడదు మాకండ్రి
దూర దేశపు మందు జనులారా!
కోరి భరియింతురే జనులారా!
20. నిత్యయావనముతో నిలిపి వేయేడ్లుగా
దేవదేవుని దెలియుదృష్టి నీ యంజాలు
వైద్యంబు మీయందె జనులారా!
ప్రభవించి వర్ధిలై జనులారా!
21. ఆవైద్య మీవైద్యమని పేరుమోగెటి
అఖిలవైద్యముగన్న యమ్మ యాముర్వేద
మాసేవయే సుఖము జనులారా!
ఆత్మ విశ్వాసులొ జనులారా!
22. ఆరోగ్యనూత్రమ్ము లాటగా బాటగా
ఉగ్గుబోసిననాడె ఊకొట్టు గాజేసె
ఆవైద్యమే సుఖము జనులారా!
అన్య వైద్యంబేల? జనులారా!
23. నిజచందనపుబూత నేయిచిలికిన తిండి
నియమతాంబూలంబు నిత్యంబు మీకుండి
ఆక్రిములు నీక్రిములు జనులారా!
అల్లతల్లడ మిడునె జనులారా!
24. రాజమారినబెద్ద రాజ్యాలు మాకినను
క్షీతిని ఆయుర్వేద సిద్ధాంతమేనిలుచు

ఆత్మ తత్వమునుండి జనులారా !

అవతరించిన దిదియె జనులారా !

25. ఋషికుమారులనుంచు ఋషి గోత్రములుచెప్పి
ఋషిమూర్తులనుగొల్చి ఋషి స్మారకములువల్కి
ఋషుల కాదలపోయె జనులారా !
ఋషుల వాక్యమె శుభము జనులారా !

సారూప్య జీవరసాయన శాస్త్రము

(మందులనుచేయు విధానము)

స్మారకములు:—వైద్యుల సౌకర్యార్థము స్మారకములను ముందు తెలియపర్చి, ఔషధములు జేసికొనుటకు ఏయే స్మారకము, ఏయే ఔషధమునకు ఏనికి వచ్చునో, ఆ యా, స్మారకములయొక్క సంఖ్యను సూచించబడును. అట్టి సంఖ్యగల స్మారకముననుసరించి మందులను జేసికొనవలెను.

అమెరికను ఫార్మకోపియా (A. P.)

అ. ష:- } 1 వ స్మారకము:— మందు దినుసు (Medicinal
A. P. } Substance.) ను తూచి, దానికి
మదరుటింక్చరు } సరియైన తూకముగల ఆల్క-
MOTHER. TINCTURE. } హాల్సులో వైచి కారుకు బిగించి
8 దినముల వరకు యల్లేయుంచి, తొమ్మిదవ దినమున, దానిని వడ
కట్టి దీసికొనవలెను. ఇట్లు చేసినపిదప యౌషధముయొక్క బలము
సగము ($\frac{1}{2}$) యై యుండును. దీనినే మదరుటింక్చరు (తల్లిమందు లేక
౨ షధమౌషధము) యందురు. దీనికి సున్నయొక్క పొట్టలో అడ్డముగా
ఒక గీతను వేసిన గుర్తునుంచెదరు ౪.

ఉదా:—

1x లేక 1 వ డెసిమల్ . చేయువిధానము:— తల్లిమందు (Mother, tincture) లోని రెండుభాగములను, 8 భాగముల డైల్యూట్ ఆల్కహాల్ లో వేసిన యెడల 1x (మొదటి బలము లేక పొటన్సి.) యగును.

2x లేక 2 వ డెసిమల్ జేయువిధానము:—1x లో ఒక పాలును, డైల్యూట్ ఆల్కహాల్ 9 పాళ్లును కలిపిన యెడల 2x యగును.

3x లేక 3 వ డెసిమల్ జేయువిధము:—2x లో ఒక భాగమును, డైల్యూట్ ఆల్కహాల్ 9 భాగములను కలిపిన యెడల 3x యగును.

ముఖ్య గమనిక:—మిగిలిన భాగములన్నియును ఒక పాలునకు 9 పాళ్ల వంతున ఆల్కహాల్ తో మూత్రమే జేసికొనవలెను.

1 C లేక 1 వ సెంటిసమల్ జేయువిధానము:—మదరు టింక్చరు రెండు పాళ్లును, 98 పాళ్ల డైల్యూట్ ఆల్కహాల్ లో జేర్చిన యెడల 1 వ సెంటిసమల్ (1c.) యగును.

2c లేక 2 వ సెంటిసమల్ జేయువిధానము:—ఒకటవ సెంటిసమల్ లో ఒక పాలును, 99 పాళ్ల ఆల్కహాల్ తో జేర్చిన యెడల 2 వ సెంటిసమల్ (2c.) యగును. ఇట్లే ప్రతి సెంటిసమల్ ను జేసికొనవలెను.

అ. ఫ. A. P. 2 వ స్కూలము:—మూడు భాగములమీందు దినునును, రెండుభాగముల ఆల్కహాల్ లో వేసి యెనిమిది నినములుంచిన యెడల దాసిబలము (పవరు.) అర $\frac{1}{2}$ యగును. అనగా మదరు టింక్చరుయొక్క శక్తి సగము.

1x చేయువిధానము:—రెండుపాళ్ల మదరు టింక్చరును 8 పాళ్ల డైల్యూటు ఆల్కహాల్ లో జేర్చిన యెడల 1x యగును.

2x జేయువిధానము:—ఒకపాలు 1x ను 9 పాళ్ల డైల్యూటు

ఆల్కహోలులో చేర్చినచో, 2x యగును. మిగిలిన x లన్నియు (అనగా పైభాగములు.) ఆల్కహోలుతో మాత్రమే జేయవలెను.

1 c- జేయువిధానము:—2 పాళ్లు మదరుటింక్చరును 98 పాళ్లు డైల్యూటు ఆల్కహోలుతో గలిపినయెడల 1 c. యగును.

2 c. జేయువిధానము:— 1c లో ఒకపాలును 99 పాళ్లు ఆల్కహోలుతో కలిపినయెడల 2 c. యగును.

స శేషము.

ఉబ్బనము - నల్పరు

యం. వెంకటాపుగారు, పెంటపాడు,

గీతమాలిక

మూడు సంవత్సరముల యీడులోన
శ్వాస కాసల పెన్వ్యాధి బారికగ్గ
మయ్యె బాలకుడొక్కరుడతని యెడల
సుప్రసిద్ధాంగ్ల వైద్యుల నూదిపోటు
పాటు పోటులకంటె లాభములేక
పోయె, నానాటికిని చిక్కిపోవుచుండె
అరిగెనీరీతి మాసమ్ము లైదు నొకటి
అంత నాహూయ మానుండ నగుచు నేను
వెడలి చూచితి, ఒడలిపై చిడుముమచ్చ
లుండె, యేడాదిలోన వైద్యుం డొకండు
చిడుము తగ్గించె పైపూతచే తననుచు
చెప్పిరలవారు, యొడలెల్ల స్వేద మొదవు
నప్పు డాపశమించుచునుండు, అకలి, మల

బద్ధము, శిరోతలమువేడి, పాదములను
చల్లదనమును యెక్కుడీ యెల్లగుణము
లరసి, ముప్పది పవరు 'సల్ఫరు' యొసంగ
క్రమముగా వ్యాధితగ్గు మొగమ్ము బట్టె
లేవదొడగెను మున్నటి రీతిగజ్జి
ఉబికె నెలనాటి కీగజ్జి, ఉడిగెబాధ
మరలమోతాదు నీయగ మాసమునకు
క్రమముగా నన్నియును తగ్గి గాంచెనుఖము.

HOMOEOPATHIC MATERIA MEDICA IN TELUGU VERSE.

ఫాస్ఫరస్. (Phosphorus.)

పమ్మి రామశాస్త్రిగారు. పెంటపాడు.

నెగులు మూత్రావయవము గుండెయును
శ్వాసకోశముల యందుగలుగ వ్యాకులముగలుగు,
నెట్టుకొని మంటలెల్లెడ బుట్టుచుండు,
పెరుగుచుండును ఒడలతి త్వరితగతిని.

వణకు తోడుత నిస్త్రాణ పరిధవిల్లు
ప్రబలి నొప్పించు శోణిత స్రావ మొనయు
కూర్కు పిమ్మటవ్యాధి ప్రకోపమందు
ఎడమవైపున నిదురింప నేవగలుగు.

బిగియు వత్తుంబు; శ్వాసంబు చెడిదమగును,
కోరికజనించు చల్లని నీరుద్రావ
త్రాగినది వెచ్చబడిన తత్త్వమె వెల్లు
పెడదయగు పాయు వతిసార మెడయకుండు.

హారముంగొన్న, నీర్ద్రావి నప్పుడైన
వ్యవధిలేక విరేచనా లగుచునుండు
కండ్లకన్నియు నెట్టిగా గానబడును
ఉఱుము మెఱుపనగ నె భయంబుప్పతిల్లు
సిగ్గు బిడియంబు లనునవి తగ్గిపోవు
ననిన బిల్వుడు “ఘాస్పరస్స” నెడినన్ను !

నూతన విద్యా విధానము - వైద్య విద్య

వి. వే. సు. ఆపధానులు, నూజివీడు.

ఇప్పటి మన ప్రభుత్వమువారు విద్యా విధానమున పెద్ద పెద్ద మార్పులు చేయుచున్నారు. విద్యాభ్యాసమునకు తఱియైన వయస్సును, జీవితమున నెందుకును బనికేరాని విషయములతో వ్యర్థముగా పుచ్చక, జీవితోపయోగి విషయ బోధనము కొంతయైన నుండవలయునని గమనించిరో యన్నట్లు, క్రింది తరగతులందే ‘వృత్తివిద్య’ ను చేర్చు తలఁపుతో, నాలుగవ ఘరమునుండియే విద్యార్థులు ‘ఎంజినియేరింగు’ ‘ఎగ్రికల్చరు’ మున్నగు విషయముల నభ్యసించుట కవకాశము గల్పింపఁ దలచినారు. ఈ తలఁపు సమంజసముగ నే యున్నది. కాని వానితోపాటే వైద్యవిద్యను గూడ నభ్యసించఁ జేయుటవలని లాభము లను గమనింపక పోవుట సమంజసముగా లేదు. ఆ లాభము లేవో చూతము.

1. ఇప్పటి వద్దతిని మిడిల్ స్కూలు చదువు ముగిసిన తరువాత, (సూల్ ఫయ్ నలు చదువు మూడేండ్లును, ఇంటర్ మీడియేట్ చదువు రెండేండ్లును కాగా) ఏదేండ్లు సామాన్యవిద్య (General Education) కును, అటు పిమ్మట నైదేండ్లు వైద్యవిద్య (Medical Course) కును కావలసి వచ్చుచున్నది. మొదటి యైదేండ్ల కాలము - ఇంటర్

మీడియల్ చదువు ముగియడాక తా నే వృత్తికి బోవలయునో, విద్యార్థి కెంతమాత్రము తెలియదు. ఒక వంక వైద్య కళాశాలకును, మఱొకవంక ఎంజనీయరింగు కళాశాలకును, ఇంకొకవంక ఆనర్సు కోర్సునకును, వేటొకవంక వేటొక కోర్సునకు సీట్లకై ప్రయత్నము చేయఁగా, నెచట సీటు లభించిన నచట చదువఁ బోవుటయే కాని, ప్రత్యేకముగా నొకానొక విషయమునం దభిరుచి యుండుటవలన చదువుట జరుగుట లేదు. ఇట్టి 'అగోచర' స్థితినుండి వైద్యకళాశాల లోని కురికిన విద్యార్థి, వైద్యుని కుండవలసిన మనస్తత్వమును అలవాటును కర్మపథాభ్యాసము (Practical Training) ను అలవటము కొనఁట కైదేండ్ల కాలము మిక్కిలి తక్కువయే యగును. అట్లుకాక యీ ఐదేండ్లలో జరుగు వైద్యవిద్యార్థ్యాసమే పదేండ్లలో జరుపు నెడల, విద్యార్థి వైద్యుఁ డగుటకు నిశ్చయించుకొన్న పిదప పదేండ్లు విద్యార్థ్యాసము చేయువాడగును. అంత కాలముపాటతఁడు వైద్యుఁ డగు ప్రయత్నముననే యుండుటచే చక్కఁగా వైద్యత్వమును పొందుటకు కావలసినంత వీలు కలుగును.

2. పైనిఁ జెప్పినట్లు మొదటి యైదేండ్లలో సామాన్యవిద్య నభ్యసించుట యైన వెనుక వైద్యవిద్య నభ్యసించుచో నీ రెండింటి కీని గల పరస్పర సంబంధము మనస్సునకు బాగుగా పట్టక తీర్థము నకు తీర్థమును ప్రసాదమునకు ప్రసాదమును సగును. రెండును నొక దానితోపాటు మఱొకటిగా (Side by side) నభ్యసించుచో, విద్యార్థికి, సామాన్యవిద్యలోని 'సైన్సు' మున్నగువానికి తా మభ్యసించు వృత్తి విద్యతో గల సంబంధము (Application) బోగుగా బోధపడును.

3. మనోవిజ్ఞానమును బట్టి (Psychology నిబట్టి) థియోరెటికల్ అనాటమీ Theoretical Anatomy) బాగుగా బోధపడిన పిమ్మటనే ప్రాక్టికల్ అనాటమీ (Practical Anatomy) బోధించుట యుక్తము. అంతకాని ఆ రెండింటి నొకదానితోపాటు • మఱొకటిగా (Side by Side) బోధించుట యుక్తముగాదు. ఈవిషయమును గమనింపకయో,

గమనించియు విద్యాభ్యాస కాలము కొంచెమే (Congested) యగుట చేతనో ప్రస్తుత మీ రెండింటి నొకేసారి బోధించుచున్నారు. అట్లే ఎనాటమీ బాగుగా బోధపడిన పిమ్మటనే ఫిజియాలజీ (Physiology) బోధించట సంగతము. కాని ప్రస్తుతము వీనినెల్ల కలగా పులగముగా బోధించుచున్నారు. సరియైన క్రమమున చదువు జరగ వలయు నన్న, విద్యాభ్యాసకాలమును పెంచవలయును. అందులకు ఉత్తమమైన మార్గము, సామాన్య విద్యను వైద్య విద్యను ఒండొరులతోపాటు (One along with the other) కరపుటయే యగును.

అసలు ఇటీలాభముల నొక్కక్కటిగా వేర్వేరు నిట వివరింపనే యక్కఱ లేదు. ఏ ప్రయోజనములను ఏలాభములను ఏ సౌకర్యమును అభిలషించి ఎంజినియేరింగ్, కృషి (అగ్రికల్చర్), వాణిజ్యము (Commerce) (Secretarial course) అను వాని చదువు నాలుగవ ఫారమునుండి ప్రారంభింప నిశ్చయించినో ఆ ప్రయోజనములను ఆలాభములను ఆ సౌకర్యమును గమనించియే మెడికల్ కోర్సును గూడ ప్రారంభింప దగు నని ఒక్కమాటలో చెప్పట చాలును. ఎంజినియేరింగున కక్కఱ లేక పోయినను వైద్యవిద్యకు మాత్రము, ఘుండుగా సామాన్య విద్యను ముగించుకొని సైన్సు మున్నగువానిని నేర్చుకొని యుండు టావశ్యకమనుటకు వీలులేదు. ఆ దృష్టితోఁ జూడ వలసినచో, సైన్సు తెలియకుండ — ముఖ్యముగా ఫిజిక్సు తెలియ కుండ — ఎంజినియేరింగే బోధపడ దన వలసి యుండును. దానిని బోధించుటకే యభ్యంతరము లేనప్పుడు, వైద్యవిద్యను బోధించుట కభ్యంతర మనలే యుండఁ గూడదు.

ఇట్లు వైద్యవిద్యను గూడ స్కూలు చదువులో చేర్చినచో, స్కూల్ కోర్సున, ఏ ఆలోపతియో ఆయుర్వేదమో మాత్రము బోధించుటకంటె, ఆలోపతి ఆయుర్వేద సిద్ధయునానీహోమ్యోపతి ప్రకృతి విధానము లనెడి యాటింటియొక్కయు పరిచయము కలిగించుట మంచిది. మఱొక దృష్టిచేఁ జూచినచో, ఆలోపతి కాక

తక్కిన యెదు విధానములలో దేనికే నొకదానికి సంబంధించిన చదువు ననై చదివింప వచ్చునని తోచెడిని.

ఇట్లన్ని విధానములయు పరిచయము గలిగించు నెడల, నే విద్యార్థి కేవిధానమునూ దభిరుచి కలిగిన నావిద్యార్థి యావిధానమున విశేషాధ్యయనము చేసికొనఁగా, తక్కినవాని పరిచయము, ఒక్కొక్క వైద్యవిధానమునందు తదనుయాయల కిప్పు డేర్పడి యున్నట్టి వృత్తి దురభిమానము గలుగ నీయక, రోగారోగ్య వివేచనమునందును చికిత్సా ప్రక్రియ లందును సక్రమమార్గ మనుసరింపఁ గలుగుటకై వలయు కనువిప్పును, 'విశాలభావమును' గలిగించుట కుపయోగ పడును.

ఇయ్యెడ గమనింపఁ దగిన మఱొక విశేష మేమన, ఆయా వైద్య విధానమునుగూర్చి బోధించుటలో, విధ్యార్థులకు, వాని మూల సిద్ధాంతముల తత్వము చక్కఁగా నవగతము కావలయు నని యాశింప వలయునే కాని, వానిని వారాచరణమున వాడుకొన వలయునని యాశింపఁ గూడదు. డా. లక్ష్మీపతిగారు వెనుక గాంధిగారితో మాట్లాడుచు, "ఆలోపతీ వైద్యుల కాయుర్వేదము కూడ (కొలది కాలముపాటు) బోధింప వలె" ననఁగా, గాంధిగారు, కొలదికాలమున ఒకానొక శాస్త్రమును నేర్పుట సాధ్యపడదను నభిప్రాయముతో, "కేటలాగు వైద్యము నేర్పవలెనని మీ యభిప్రాయమా?" యని యడిగిరఁట. అందుచే నాయుర్వేదము కొంత నేర్పుట యనఁగా, వాతవిధ్వంసి సూర్యవర్తి మున్నగు నే కొన్ని మందులనో వాడ నేర్పుట కాక, త్రిదోష సప్తధాతు సిద్ధాంతములు, ఆయుర్వేద సమ్మత ద్రవ్య విజ్ఞాన శారీర విజ్ఞానములు మున్నగువాని బోధించుటయే యగును. అట్లే ఆలోపతీ కొంత నేర్పుట యనఁగా, M. B. 693 బిళ్ళలో సిబజాలు బిళ్ళలో క్విన్తెనో ఏస్పెరినో వాడనేర్పుట కాక, ఆలోపతీ విశిష్టముగా గనుగొన్న యంత్ర శాస్త్రాదుల వాడ నేర్పుటయు, సవివరముగ ప్రత్యేక విజ్ఞానము (Science) లుగ వెల యించిన ఎనాటమీ మున్నగు వానిని చదివించుటయు నగును. అట్లే

ప్రకృతి వైద్యము నేర్చుట యనగా రంగునీళ్ళు వాడుటో తొట్టె
స్నానము చేయుచుటో నేర్చుట కాక, తత్త్విద్ధాంతము ననుసరించి
రోగారోగ్య వివేచనముచేయు పద్ధతులను సంపూర్ణముగా బోధ
పఱచుట వంటివే యగును.

ఈ నిర్ణయమునుబట్టి యాయుర్వేదమునకు పఠనీయ గ్రంథ
ములుగా నేర్పఱుపఁ దగినవి.

1. అష్టాంగ హృదయ సూత్రస్థానము (1, 2, 3, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 17 అధ్యాయములు)

2. ఆయుర్వేదాంగ ద్రవ్య విజ్ఞాన శాస్త్రము

3. ఆయుర్వేదాంగ శారీర శాస్త్ర సంగ్రహము మున్నగునవి
యగును. అట్లే ఆలోచనీకి,

1. ముస్తఫీ వాసిన (ధియ్రిటికల్) అనాటమి

2. కెమిస్ట్రీజిక్సులకు సంబంధించిన ఆవశ్యక పారంభ విషయ
ములు తెలుపు పుస్తకములు మొదలగునవియు, ప్రకృతి వైద్యమునకు,

1. రోగారోగ్య వివేకము

2. ముఖవైఖరీ విద్య

3. పచ్చితిండివలని ప్రయోజనములు

4. ప్రకృతి గృహవైద్యము

మొదలుగా గల గ్రంథములును పఠనీయములు కాఁ దగి
యుండును. ఇట్టి పద్ధతినే హోమ్యోపతీ మున్నగు తక్కిన విధానము
లకు చెందిన పాఠ్య గ్రంథములు కూడ నిర్ణయింపఁబడఁ దగును.

ఇట్టి యీ స్కూలు కోర్సుతో మొదలిడు వైద్యవిద్య మూడు
భాగములుగాగాని రెండు భాగములుగాగాని విభజింపఁబడవచ్చును.
ఈ స్కూలు కోర్సును, మూడేండ్ల కోర్సుగాఁ జేసినచో, దాని పిమ్మట
నాలుకేండ్ల లైసెన్సి యేట్ కోర్సుకంటెయు, దానికి తరువాత మూడేండ్ల
(Bachelor) కోర్సుకంటెయు నేర్పఱుప వచ్చును. ఈ స్కూలు

కోర్సును నాలుగేండ్ల కోర్సుగా చేసి పై కోర్సును 4, 2 ఏండ్లవియగు రెండు కోర్సులుగా చేయవచ్చును. లేదా నాలుగేండ్ల స్కూలు కోర్సును, అటు వెనుక ఆజేండ్ల కాలేజి కోర్సును మాత్రముండునట్లు చేయవచ్చును.

ఇట్టి వివరముల (Details) మాట యెట్లున్నను, వైద్యవిద్యను గూడ స్కూలు కోర్సునందుఁ జేర్చుటయు, అందని విధానములయు మూల సిద్ధాంతములను బోధించు పద్ధతిని పాఠ్య విషయ (Syllabus) నిర్ణయ మొనర్చుటయు నావశ్యములని విద్యా విధాన నిర్ణేతలును ప్రభుత్వమువారును గూడ గమనించుట ముఖ్యము.

ప్రకృతి వైద్యము.

~ ~ ~ ~ ~

సూర్యకాంతి తగులని మొలకలుకాని, యితర జీవరాసులు గాని పాలిపోయి జీవశృక్తి నశించియుండును. సూర్యరశ్మి తగులక యుండువారికి, రక్తక్షయము, కండరపటుత్వముక్షీణించుట, నీరసము, గుండె నీరసము, కాలేయబాధలు, ఉబ్బురోగము, ఎముకలు మెత్తనగుట, నరముల నిస్త్రాణ, మొరగుజ్జితనము, పిట్టదోషము, (చిక్కిపోవుట) ఊయ మొదలగు దారుణరోగములు గలుగుచుండును.

శరీరమునకు సూర్యకిరణములను తగులనిచ్చినచో తేజస్సు గలుగును. నరములకు తేజముగలిగి రక్తప్రసరణము బాగుగ జరుగును. చర్మమునకు దృఢత్వమును గలిగించును. లోపలిలవయవముల యొక్క వాపులను పోగొట్టును.

కేవలము సూర్యకాంతినే శరీరమునకు ప్రసరింపజేయుచుండిన యెడల యితరరంగు కాంతులకంటె మిక్కిలి యుపకరించును. ఏలన సూర్యకాంతియందు అన్నిరంగులును సమానభాగములుగనుండి శరీరమునకు మిక్కిలిగా నుపయోగపడును. కాని వేసవికాలమునందు

మాత్రము సూర్యరశ్మియందు అధిరోష్ణముండును గనుక అట్టితరి శిరస్సునకు కిరణములు తగులకుండ శరీరభాగములకు స్వల్పముగ తగులునట్లు జాగ్రతవహించవలెను.

మనము భుజించెడు కూరగాయలకు సూర్యకిరణములను ప్రసరింపజేసి, కాంతిని, రంగులద్రుములద్వారా శరీరమునకు తగులనిచ్చినయెడల సూర్యకిరణములందలి తీక్షణతను తగ్గించి సాధుత్వముగా పనిచేసి రోగోపశాంతిని గలిగించు లక్షణములను గలిగియుండును.

హెచ్చరిక:—త్రాగుడు మొదలగు మత్తుపదార్థముల కలవాటుపడినవారును, పుగాకు అలవాటుగలవారును, సూర్యుని వేడిమి కిట్టక తలనొప్పి లేక త్రిప్ప మొదలగు బాధలనొందువారును, ప్రారంభముననే సూర్యకాంతియందుండక, రంగులకాంతిని అలవరచుకొనుట శ్రేష్ఠము.

రంగులు.

(1) ఎరుపు. (2) పసుపు. (3) నీలము:—యను మూడును ప్రధానవర్ణములు. వీటినుండి మిగిలిన రంగులు యుత్పత్తియగుచున్నవి. వాటి వివరములను దెలిసికొనుటకూడ మనకు అవసరము.

(4) వ రంగు నారింజవర్ణము:—ఎరుపురంగును, పసుపురంగును సమానభాగములుగాకూడినయెడల యీరంగు పుట్టుచున్నది. అయిదుభాగములు యెరుపును, మూడుభాగములు పసుపురంగును చేర్చినచో చక్కని నారింజవర్ణము గలుగును.

(5) వ రంగు ఆకుపచ్చ:—నీలము, పసుపురంగులు రెండును సమానభాగములు చేర్చుటవలన గలుగుచున్నది. ఎనిమిదిభాగములు నీలమును, మూడుభాగముల పసుపుతోకూర్చినచో మంచి ఆకుపచ్చ పుట్టును.

(6) వ రంగు గాఢమైన ఊదా:—ఎరుపు, నీలము, సమానభాగములుగ చేరినపు డిది గలుగుచున్నది. ఎనిమిదిభాగములునీలము,

అయిదుభాగములు యెరువును కలిపినచో శ్రేష్ఠమగు ఊదా తయారగును.

(7) వ రంగు ఊదా:—ఇది యెరువుకొంచెముగను, నీలమధికముగను గలుపుటవలన పుట్టుచున్నది.

పైరంగులుగాక మిగిలినరంగులయొక్క పుట్టుకనుగురించికూడ తెలుసుకొనుట అగత్యము కనుక ఆ విషయమునుకూడ యిదిగవ నుదహరింపబడుచున్నది.

(8) వ రంగు నలుపు:—సమానభాగములుగా యెరువును నీలమును, పసుపును కలిపినచో యీరంగు పుట్టును.

(9) వ రంగు తెలుపు:—ఇది అయిదుభాగములు యెరువును, మూడుభాగములు పసుపును, ఎనిమిది భాగములు నీలమును చేర్చుటచే గలుగునట్లు “బాబిట్” యనునాతడు చెప్పుచున్నాడు.

(10) వ రంగు వెలిబూడిదరంగు (Grey):—ఇది తెలుపును, నలుపును సమాంశలుగా చేర్చినపుడు గలుగును.

(11) వ రంగు గులాబి (Rose or Pink):—ఇది యెరువు తెలుపు సమాంశలుగా కలిపినచో పుట్టును.

(12) వది నీలిమందురంగు (Indigo):— నీలము, ఊదా కలిసినపుడు కలుగును.

(13) మిక్కిలి నీలిరంగు (Mazarine):— దీనియందు, కొలది యెరువు గలసియుండును.

(14) ఎరుపు నారింజవర్ణము:— ఎరుపు అధికము, నారింజ స్వల్పము గలసినపుడీరంగు పుట్టును.

(15) పసుపు నారింజవర్ణము:—పసుపు అధికము, నారింజ స్వల్పముతో గలసినపుడిది గలుగుచున్నది. ఇట్లు కూడికవలన రెండు వేలరంగులు గలుగుచున్నట్లు “డాక్టర్ బాబిట్” అను మహానీయుడు వాయుచున్నాడు.

స శ్రేష్ఠము.

నా డీ మీ మాంస

వైద్యుని కర్తవ్యము.

శ్లో॥ ప్రాతః కృతసమాచారః - కృతాచార పరిగ్రహమ్
సుఖాసీనస్సుఖాసీనం - పరిత్యక్త ముపాచరేత్ ॥

వైద్యుడు ప్రాతఃకాలమునందు, తనకు నిర్ణయింపబడిన, స్నానసంధ్యావందనాది కృత్యముల నొనర్చుకొని పరిశుద్ధుడై, రోగి కడకేగి, రోగిని సుఖాసీను నొనర్చి, తానుకూడ సుఖముగ కూర్చున్న వాడై రోగినిదాన మొనరించ వలెనని పై శ్లోకభావము.

అయ్యుద్దేవ వైద్యునిదిట్లు మాటికొక రైసను గలరా యను సందియము గలుగుట వింతగాదు. పైప్రకారము పరిశుద్ధుడై రోగిని పరీక్షించినచో ఔషధ ప్రయోగముతో నిమిత్తము లేకుండనే కొంత వ్యాధి ఉపశమమై తీరును. ఇట్టి శక్తి, వైద్యుడు పరిశుద్ధ మనస్సుడై ఆచరించెడు కృత్యముల వల్లనే గలుగుచున్నది. దీనినే వశీకరణశక్తి యని కొందరును, హిప్నోటిజం, మెస్మరిజం యను నామాంతరము లచే మరికొందరును వాడుచున్నారు.

పైప్రకార మాచరించుటచే మానసిక శక్తి యభివృద్ధియై, హృస్సుద్ధిగలిగి, సంకల్పించి చంతమాత్రముననే, రోగముల బాపగల శక్తియు సభివృద్ధి నందును.

శ్లో॥ స్థిరచిత్తః ప్రశాంతాత్మా - మనసాచ విచారదః
స్మృతేదంగుళి భిన్నాడిం - జానియ్యా దక్షిణేకరే॥

నేర్పరియగు వైద్యుడు, నాడిని పరీక్షించు సపుడు, స్వస్థ చిత్తుడై, (ఆత్మను మనస్సును శాంతి పరచుకొని) రోగియొక్క కుడి చేతిని, తన మూడువేళ్లతో పట్టి దోషమును తెలిసికొనవలెను.

శ్లో॥ యేరోగిణః కరం స్పృష్ట్వా - స్వకరం తాలయేద్యది
రోగాస్తస్య వినశ్యంతి - పంక ప్రత్యేకనా ద్యధా॥

రోగియొక్క చేతిని (నాడిని) చూచిన పిదప వైద్యుడు తన చేతిని కడుగుకొన్న యెడల, నారోగియొక్క వ్యాధులు నశించునని పై శ్లోకభావము.

చూచితిరా యీశాస్త్ర మర్యాద ! ఇట్టి విధముగ నెవరేని ఆచరించుచున్నారా ? అంటువ్యాధుల విషయములో మాత్రము తమకు సంక్రమించుననెను భయముచే, పాశ్చాత్య పద్ధతిని తమ చేతులను సబ్బుతో కడుగుకొనుట తప్ప, రోగికి నారోగ్యము కలుగ వలెననెడి సదుద్దేశ్యముతో చేతులను కడుగుకొనుచున్నారా ? అట్లా చరింపబోవుటకు కారణ మూహింప, శాస్త్ర పరిచయము లేకుండుటయేనని విశదమగును.

శ్లో॥ ప్రాయస్ఫూ భవతి - వామకరే వధూనాం
పుంసాంచ డక్షిణకరే - తదీయం పరీక్షా॥

స్త్రీలకు యెడమచేతియందును, పురుషులకుకుడిచేతి యందును, నాడి స్పష్టముగ నుండుచుగాన, ఆ ప్రకారము నాడిని పరీక్షింప వలెను.

శ్లో॥ స్త్రీణామూర్ధ్వముఖః కూర్మ - పుంసాంపుస రథోముఖః
అతః కూర్మ వ్యతిక్రాంతా - తస్య త్రైవ్యవ్యతిక్రమః
లక్ష్మణే డక్షిణేపుంసాం - యాచనాడి విచరత్కణైః
కూర్మభేదేన వామానాం - వామేచైవాలోక్యతే.

స్త్రీలకు నాభికూర్మము ఊర్ధ్వముఖముగను, పురుషులకు అథోముఖముగను, యుండుటచే స్త్రీ పురుషుల నాడులు వ్యతాసముగనుండును గాన స్త్రీలకు యెడమ చేతియందును, పురుషులకు కుడిచేతియందును నాడిని పరీక్షింపవలెను.

శ్లో॥ సద్యస్సైతస్య భుక్తస్య - తథాస్నేహోవగాహీనః
తస్మాత్తుడార్తస్య సుప్తస్య - నాడీసమృద్ధబుధ్యతే.

స్నానము జేసినవారికి, భుజించినవారికి, శరీరమునకు చమురు బూసికొనినవారికి, ఆకలి దప్పలు గలవానికి, నిద్రించుచున్న వారికి

నాడి స్పష్టముగా కన్పించదు. కావున యట్టి వారిల నాడులబరీక్షించి రోగనిరూపణ జేయరాదు.

శ్లో॥ తెలాభ్యజ్ఞేచసుప్తాచ - తథానైభోజనాన్తరే
తథాసజ్జాయతే నాడి - యథా దుర్గతరావదీ.

తెలాభ్యంగ మొనర్చుకొనిన వానికిని, ఆకలితోనున్న వాని కిని, భుజించినవానికిని, నాడి యతిగంభీరముగు నదివలె దెలియుంబడ దని మతాంతరము.

శ్లో॥ వ్యాయామ తృప్లాతపవీకితస్య భుభుక్షతో భుక్తివతోహిజంతో
అభ్యంజనస్నాన వధూషణోగ క్రియాసునాడీ సవిబోధనీయా.

శరీర వ్యాయామము, దప్పి, మౌన యనువాటిచే వీశించ బడిన (బడలిన) వానికిని ఆకలితో నున్నవానికిని అభ్యంజన మూచ రించిన (తలద్రుక్కొనిన) వానికిని, సభోగించిన వానికిని, నాడి సరిగా తెలియదుగ నున్నట్లే సమయములందు నాడిని పరీక్షింపరాదు.

స శేషము.

శ్లో॥ స్వస్థైర్యచర్య రోగ విధ్వంసిని.

ఈ మందు అనేక వసమూలికలచే తయారుకాబడి అనేకు లచే వాడబడి, ప్రఖ్యాతి గాంచినది. దీనిని వాడినచో, చికుము, కర్పాణి, గజ్జ, ఎండుచిడుము, తామర, మొలగజ్జ, మంత్రపు పొక్కులు, సర్పి మొదలైన సమస్త చర్యవ్యాధులు మాయమగును. వాడువిధము ప్యాకెట్టుమీద నుండును.

వెల ప్యాకెట్టు 1 కి రు 0-2-6 మాత్రం.

డజను ప్యాకెట్లకు తక్కువగా వి. పి. చేయబడవు. పెద్ద ఆర్డర్లకు మంచి కమీషను యివ్వబడును.

కె. యస్. ఆచారియర్ అండ్ సన్సు.

చేబోలు (P.O.) పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా.

‘అశ్విన్’ యోగ్యతా పత్రము.

శ్లో॥ ఆంధ్రదేశేనుప్రసిద్ధ | సుధీపూజ్య గుణాత్మక
నామప్రసిద్ధ నరసింహ | శబ్ద మెకటపూర్వక |

శ్లో॥ గొడవర్తి వంశజలధే రమ్యతాయమాన
చేబోలునామక పురస్థిత గీయమాన
ఆంగ్లేయవైద్య నిపుణ ప్రియమాదధాన
సారూప్యవైద్య సరసం సతతం సమజ్ఞ ||

శ్లో॥ ఏకస్మిన్ రచనం వైద్యే | కష్టం పుస్తక మన్యతే
దధాపి చత్వర్య సమ్యక్ | కథితం పుస్తకం త్రిమ ||

వీవంబుధజన విధేయః,

అణివిల్ల చిన వెంకటశాస్త్రి (కాకరపర్రు)

అశ్విన్ : ప్రథమ భాగము:— చికిత్సా ప్రకరణము	రు 5— 0— 0
,, ద్వితీయ భాగము:— ఔషధ ప్రకరణము	4— 0— 0
,, ఇంజంక్షన్ విధానము (అలోపతి)	3— 0— 0
,, అనుబంధము (దీర్ఘ వ్యాధుల చికిత్సలు)	2— 8— 0
,, ఆంగ్లేయకాషధ గుణదీపిక	1— 0— 0
,, ఆయుర్వేద అను భూతి యోగావళి	1— 0— 0
,, నాడీ మీ మాంస	0— 12— 0

వలయువారు:— డాక్టరు బ్రదర్స్,

(P. O.) చేబోలు ప|| గో|| జిల్లా.

అని వ్రాయవలెను.

Dr. Brothers' "RED POWDER"

మీ పిల్లల ఆరోగ్యానికి

డాక్టర్
బ్రదర్స్

"ఎర్రమందు"

వాడండి

PROPRIETOR

G. V. Narasimha charyulu,
DOCTOR BROS & CO.

CHEBRQL (P.O.)
W G. * CHENNAI

ఏలూరు శ్రీ. వాంతురంగ ముద్రాశాలలో ముద్రింపబడి
శ్రీమాన్ జి. వెంకట నరసింహాచార్యుల గారిచే ప్రకటింపబడినది.

